ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ
ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ
εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ
ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ
εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον
(Ποίημα τοῦ Βασιλέως Θεοδώρου Δούκα, τοῦ Λασκάρεως)

Ὁ Μέγας Παρακλητικὸς Κανών, κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ Δεκαπενταυγούστου, ψάλλεται ἐναλλὰξ μετὰ τοῦ Μικροῦ Παρακλητικοῦ Κανόνος.

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ψαλμὸς ρμβ΄ (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου. Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ᾽ ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾽ ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα. Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου· καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σού εἰμι.

Καὶ εὐθὺς τὸ Θεὸς Κύριος, μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ
ἐξ ἑκατέρων τῶν χορῶν.

Ἦχος Δι

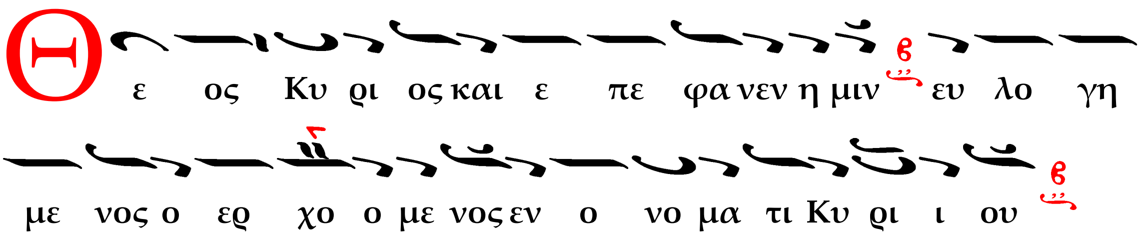

Στίχ. αʹ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. βʹ. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γʹ. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καί ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

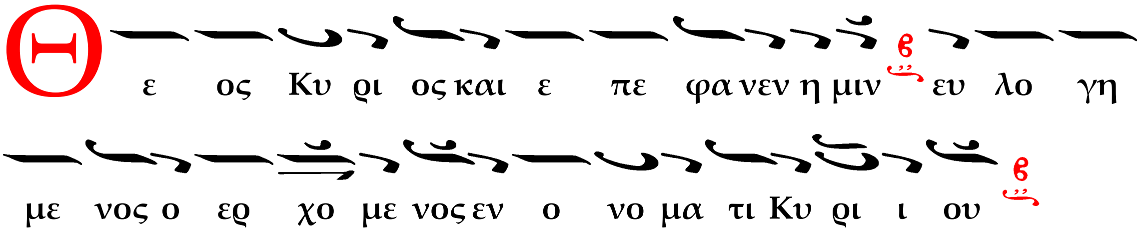

Εἶτα τὰ παρόντα τροπάρια.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ. Ἦχος Δι

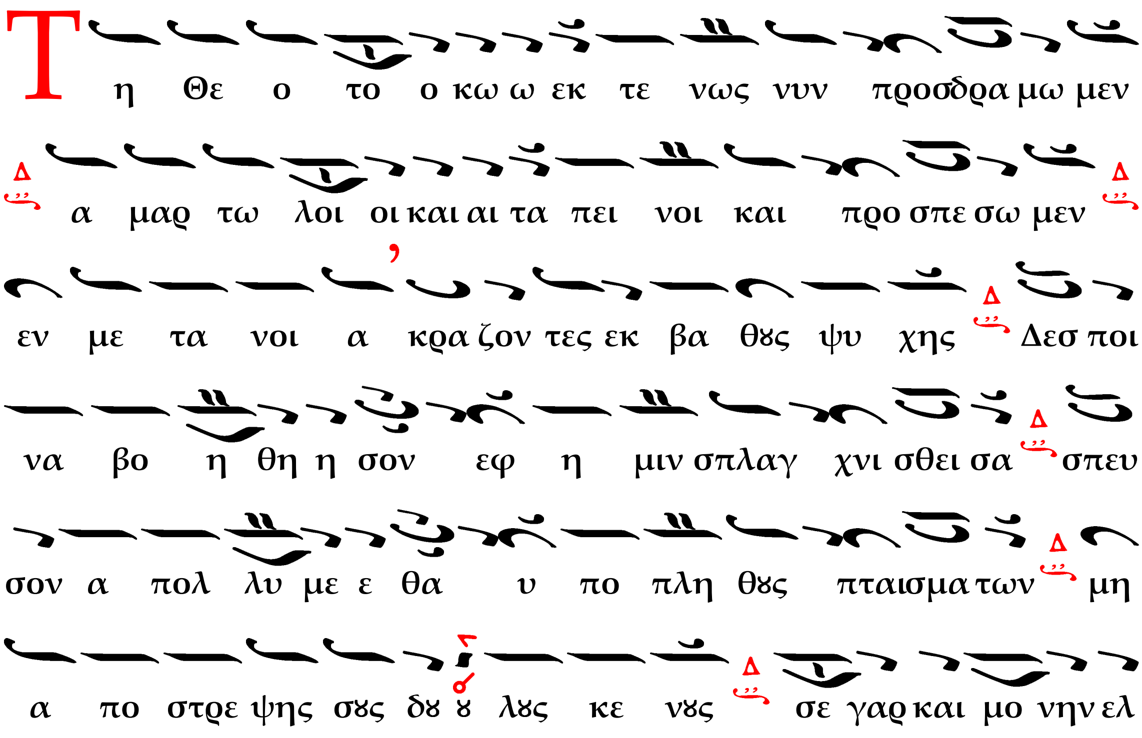

Δόξα. Τὸ αὐτό, ἢ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Καὶ νῦν.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ. Ἦχος Δι

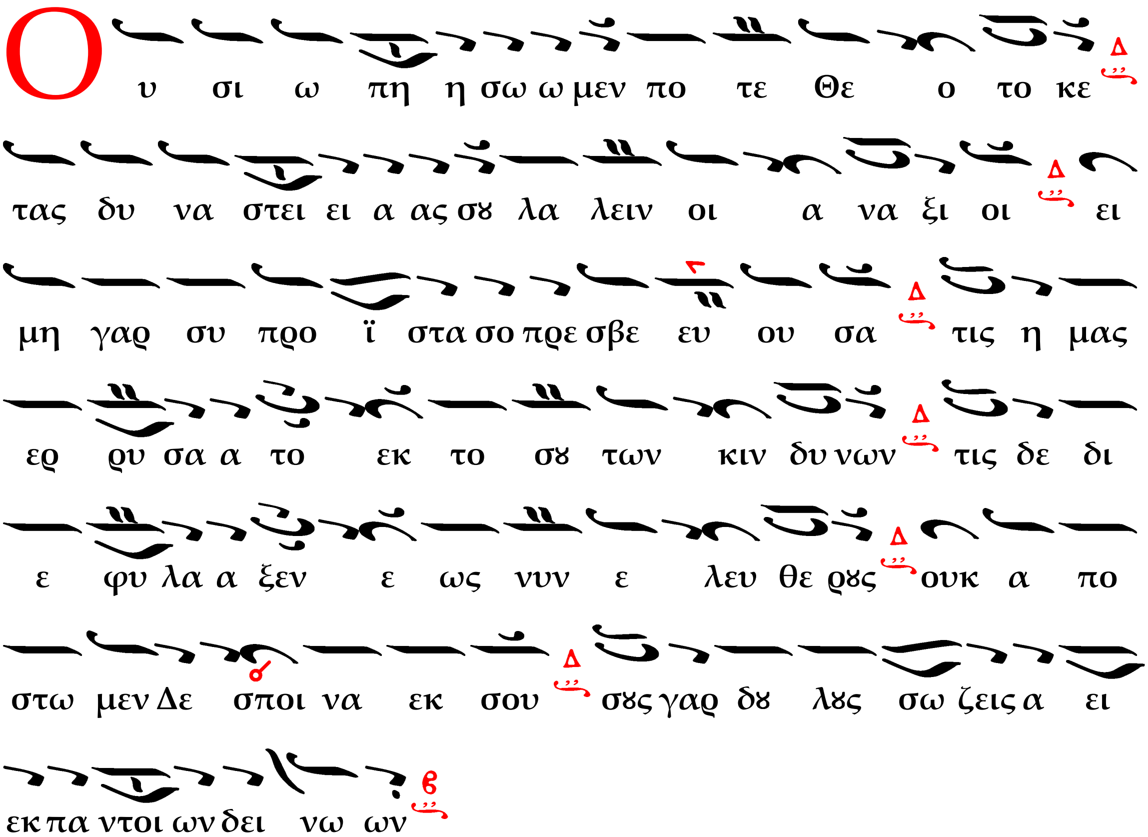

Ὁ ἀναγνώστης (χῦμα).

Ψαλμὸς ν΄ (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διαπαντός. Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα. Ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ

πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ᾽ ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Καὶ ἀρχόμεθα τοῦ Κανόνος.

Ὠδὴ α΄. Ὁ εἱρμός.

Ἦχος Γα

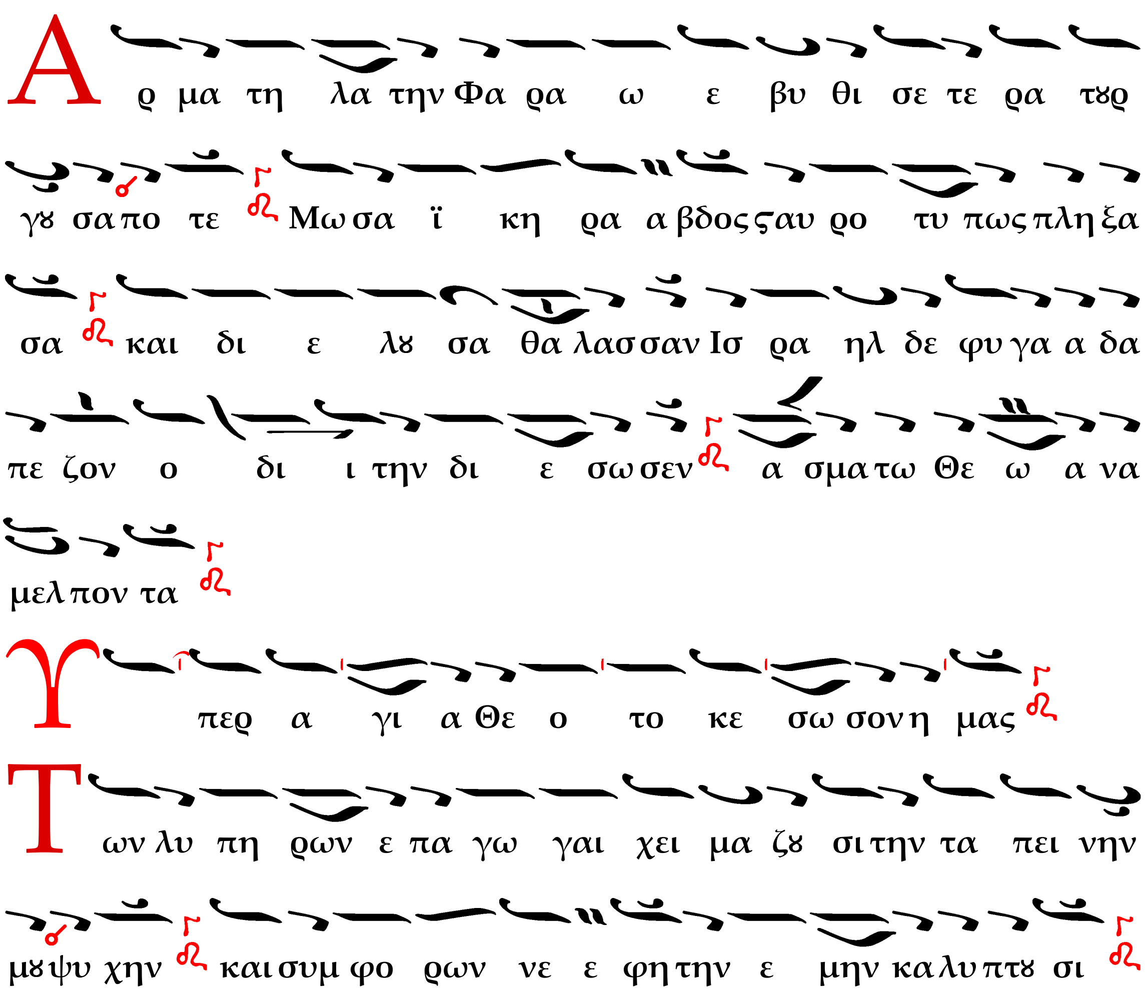

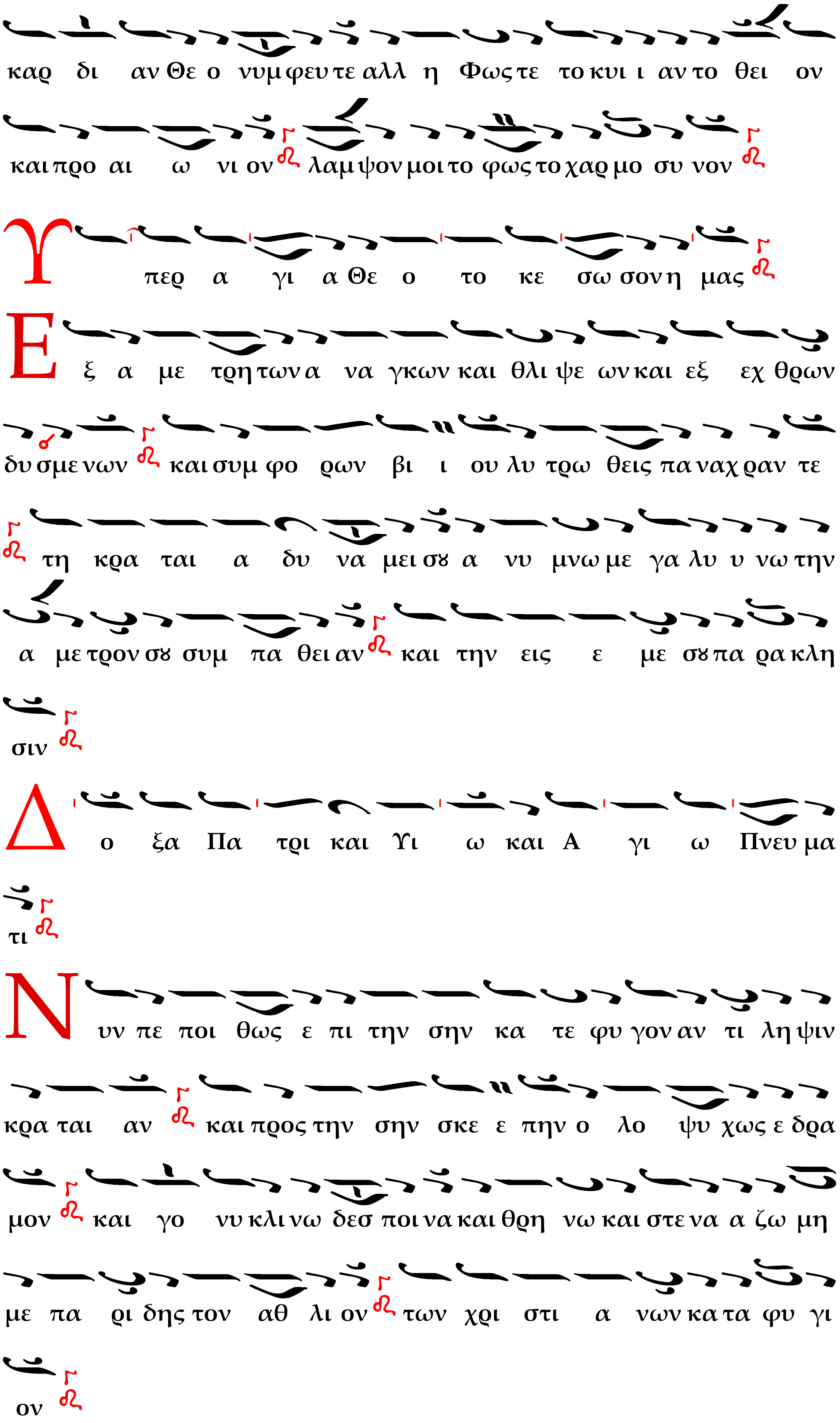
καρ δι αν Θε ο νυμ φευ τε αλλ η Φως τε το κυι ι αν το θει ον
και προ αι ω νι ον λαμ ψον μοι το φως το χαρ μο συ νον
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
Ε ξ α με τρη των α να γκων και θλι ψε ων και εξ εχ θρων
δυ σμε νων και συμ φο ρων βι ι ου λυ τρω θεις πα να χραν τε
τη κρα ται α δυ να μει σȣ α νυ μνω με γα λυ υ νω την
α με τρον σȣ συμ πα θει αν και την εις ε με σȣ πα ρα κλη
σιν
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι
Ν υν πε ποι θως ε πι την σην κα τε φυ γον αν τι λη ψιν
κρα ται αν και προς την σην σκε ε πην ο λο ψυ χως ε δρα
μον και γο νυ κλι νω δεσ ποι να και θρη νω και στε να α ζω μη
με πα ρι δης τον αθ λι ον των χρι στι α νων κα τα φυ γι
ον

Και νυν και α ει και εις τȣς αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ου σι ω πη σω τȣ βο αν τρα νο τα τα τα με γα
λει α τα σα ει μη γαρ συ κο ο ρη παν το τε προ ι στα
σο υ περ ε μȣ πρε σβευ ου σα τω Υι ω και Θε ω ω σȣ
τις εκ το σȣ τȣ με κλυ δω νος και δει νων κιν δυ νων ερ
ρυ σα το

Ὠδὴ γʹ. Ὁ εἱρμός.

Ου ρα νι ας α ψι δος ο ρο φȣρ γε Κυ ρι ε και
της Εκ κλη σι ας δο μη η τορ συ με στε ρε ω σον εν
τη α γα πη τη ση των ε φε των η α κρο της των
πι στων το στη ριγ μα μο νε φι λαν θρω πε

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Α πο ρη σας εκ παν των ο δυ νη ρως κρα ζω σοι προ
φθα σον θερ μη προ στα σι ι α και σην βο η θει αν δος
μοι τω δȣ λω σȣ τω τα πει νω και α θλι ω τω την σην

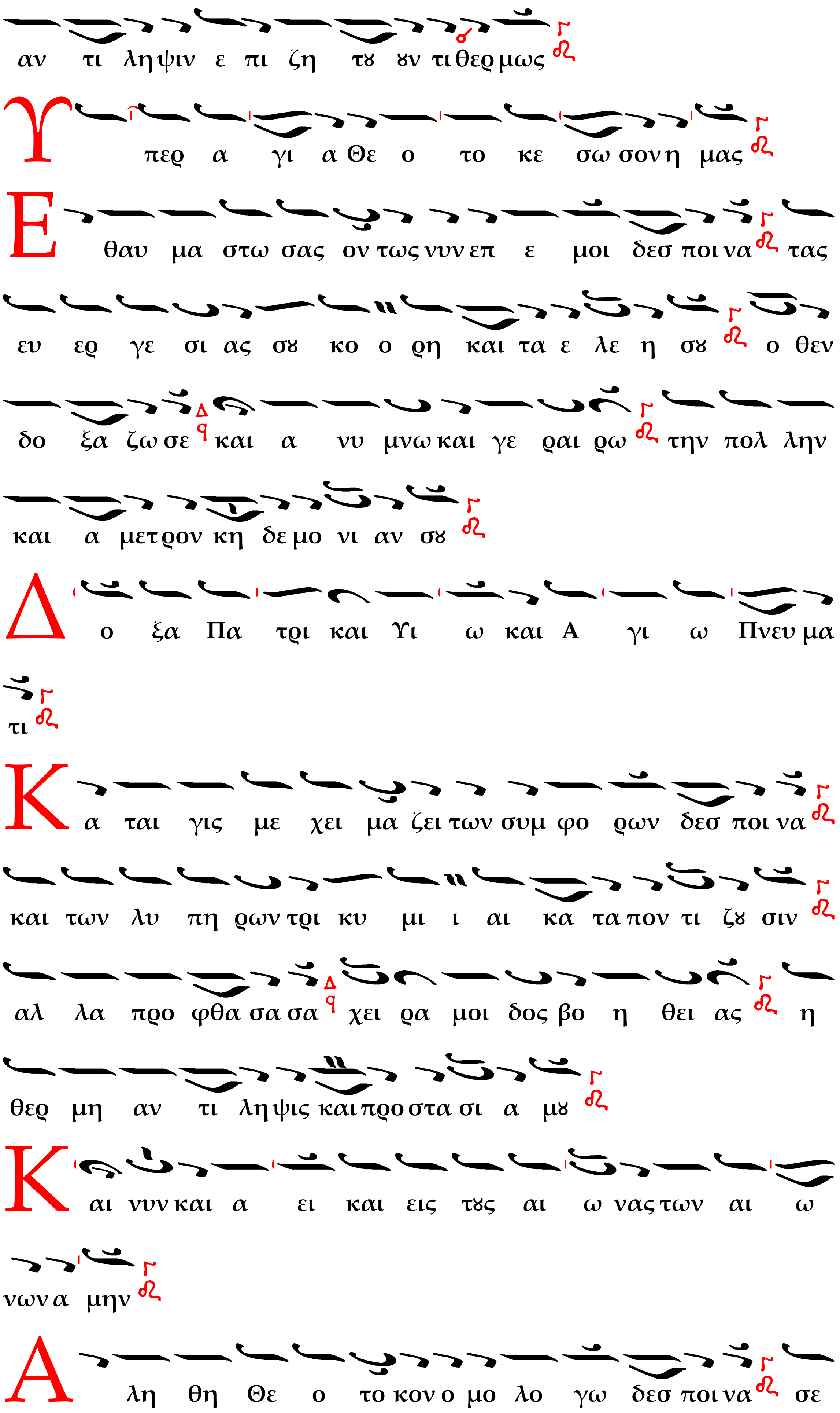
αν τι ληψιν ε πι ζη τȣ ȣν τι θερ μως
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
Ε θαυ μα στω σας ον τως νυν επ ε μοι δεσ ποι να τας
ευ ερ γε σι ας σȣ κο ο ρη και τα ε λε η σȣ ο θεν
δο ξα ζω σε και α νυ μνω και γε ραι ρω την πολ λην
και α μετ ρον κη δε μο νι αν σȣ
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι
Κ α ται γις με χει μα ζει των συμ φο ρων δεσ ποι να
και των λυ πη ρων τρι κυ μι ι αι κα τα πον τι ζȣ σιν
αλ λα προ φθα σα σα χει ρα μοι δος βο η θει ας η
θερ μη αν τι ληψις και προ στα σι α μȣ
Κ αι νυν και α ει και εις τȣς αι ω νας των αι ω
νων α μην
Α λη θη Θε ο το κον ο μο λο γω δεσ ποι να σε

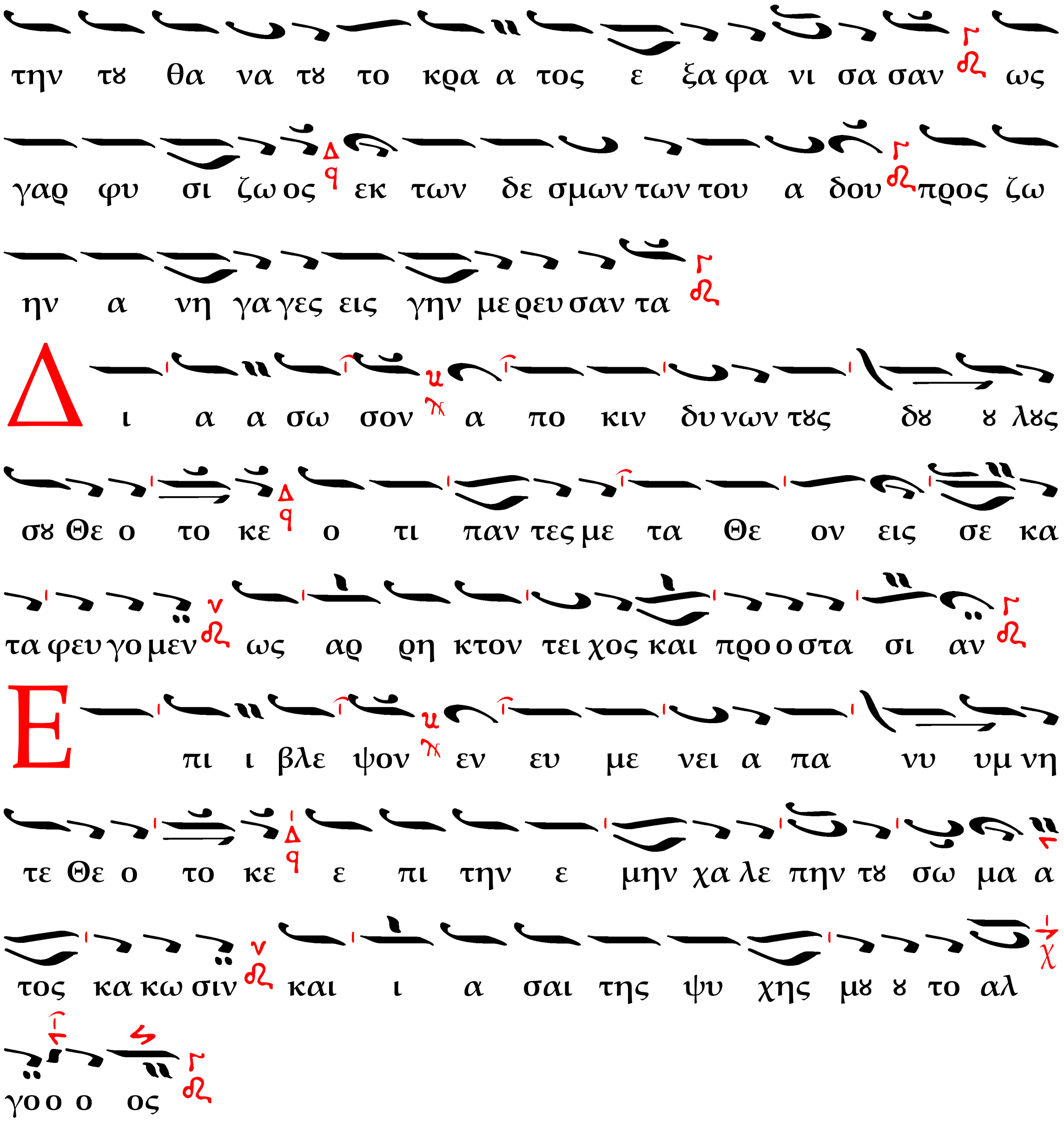

Εἶτα μνημονεύει ὁ ἱερεύς, δι᾽ οὓς ἡ παράκλησις γίνεται, καὶ ἡμεῖς μεθ᾽ ἑκάστην αἴτησιν ψάλλομεν τὸ Κύριε, ἐλέησον (γʹ).

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει (κώμῃ, νήσῳ) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας (ἢ μονῆς) ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, (ὀνόματα).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν

καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Κάθισμα. Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἦχος Δι

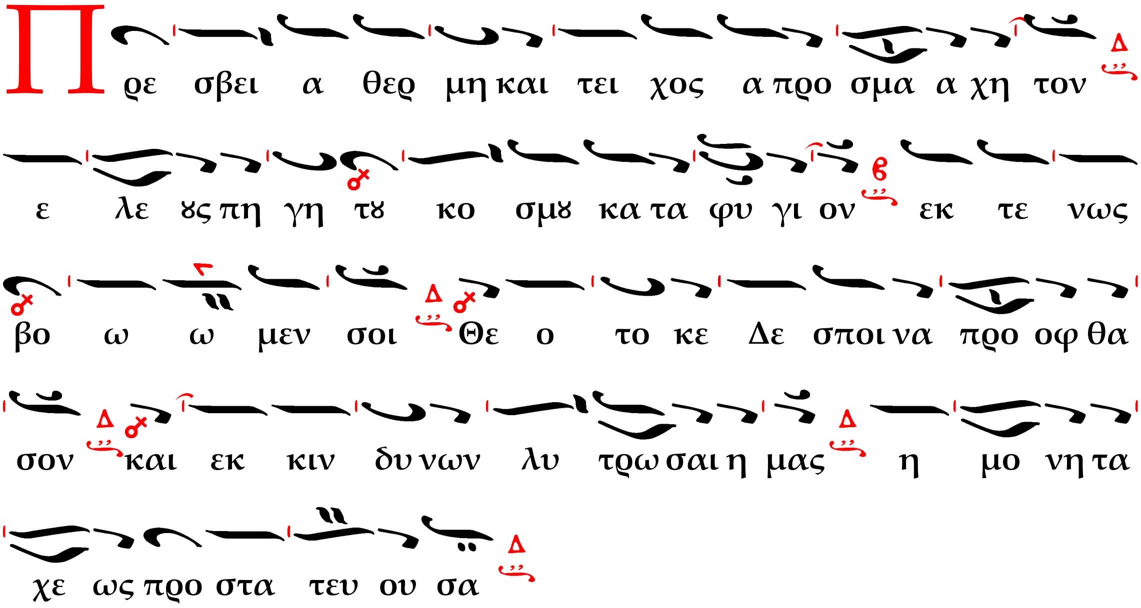

Ὠδὴ δ΄.

Ἦχος Γα

Ὁ εἱρμός.

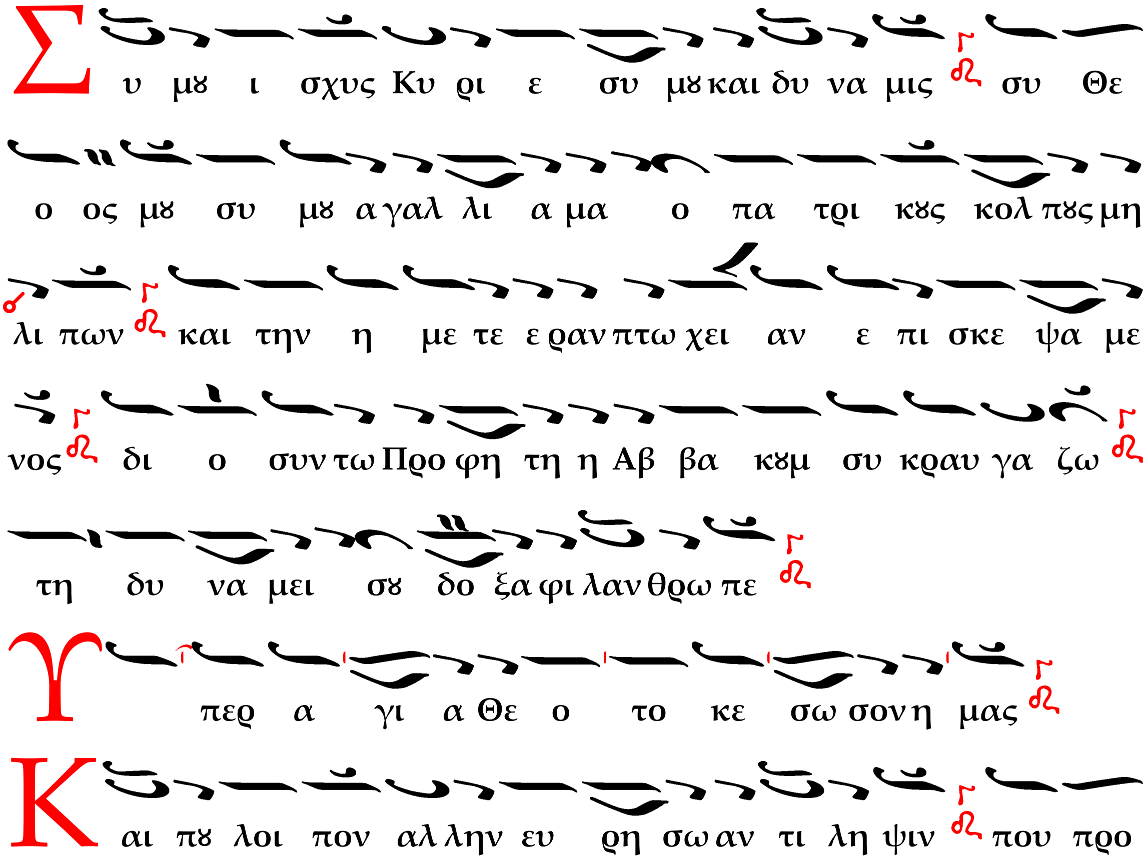

σφυ υ γω πȣ δε και σω θη σο μαι τι να θερ μην ε ξω βο η

θον θλι ψε σι τȣ βι ι ȣ και ζα λαις οι μοι κλο νȣ με νος

εις σε μο νην ελ πι ζω ω και θαρ ρω και καυ χω μαι και

προ στρε χω τη σκε πη σȣ σω σον με

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Τ ον πο τα μον τον γλυ κε ρον τȣ ε λε ȣς σȣ τον πλȣ

σι ι αις δω ρε αις δρο σι σαν τα την πα να θλι αν και τα πει

νην πα ναγ νε ψυ χη η μȣ των συμ φο ρων και των θλι ψε

ων κα μι νω φλο γι σθει σα αν με γα λυ νω κη ρυτ τω

και προ στρε χω τη σκε πη σȣ σω σον με

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Σ ε την αγ νην σε την παρ θε νον και α σπι λον μο νην

φε ε ρω τει χος α προ σμα χη τον κα τα φυ γη σκε πη

κρα ται αν ο πλον σω τη ρι ι ας μη με πα ρι δης τον α

σω τον ελ πις α πη λπι σμε νω ων α σθε νων συμ μα χι α

θλι βο με νων χα ρα και αν τι λη ψις

Και νυν και α ει και εις τȣς αι ω νας των αι ω

νων α μην

Πως ε ξει πειν σȣ κατ α ξι αν δυ νη σο μαι τȣς α

με ε τρȣς οι κτιρ μȣς σȣ δεσ ποι να τȣς την ε μην παν το τε

ψυ χην δει νως πυ ρȣ με ε νην ως υ δωρ πε ρι δρο σι σαν

τας αλλ ω της σης προ νοι ας και της ευ ερ γε σι ας

ης α φθο νως αυ τος πα ρα πη λαυ σα

Ὠδὴ ε΄. Ὁ εἱρμός.

Ι να τι με α πω σω α πο τȣ προ σω πȣ σȣ το

φως το α δυ τον και ε κα λυ ψε με το αλ λο τρι ον σκο

τος τον δει λαι ον αλλ ε πι στρε ψον με και προς το φω ως

των εν το λων σȣ τας ο δȣς μȣ κα τευ θυ νον δε ο μαι

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Ευ χα ρι στως βο ω σοι χαι ρε μη τρο παρ θε νε

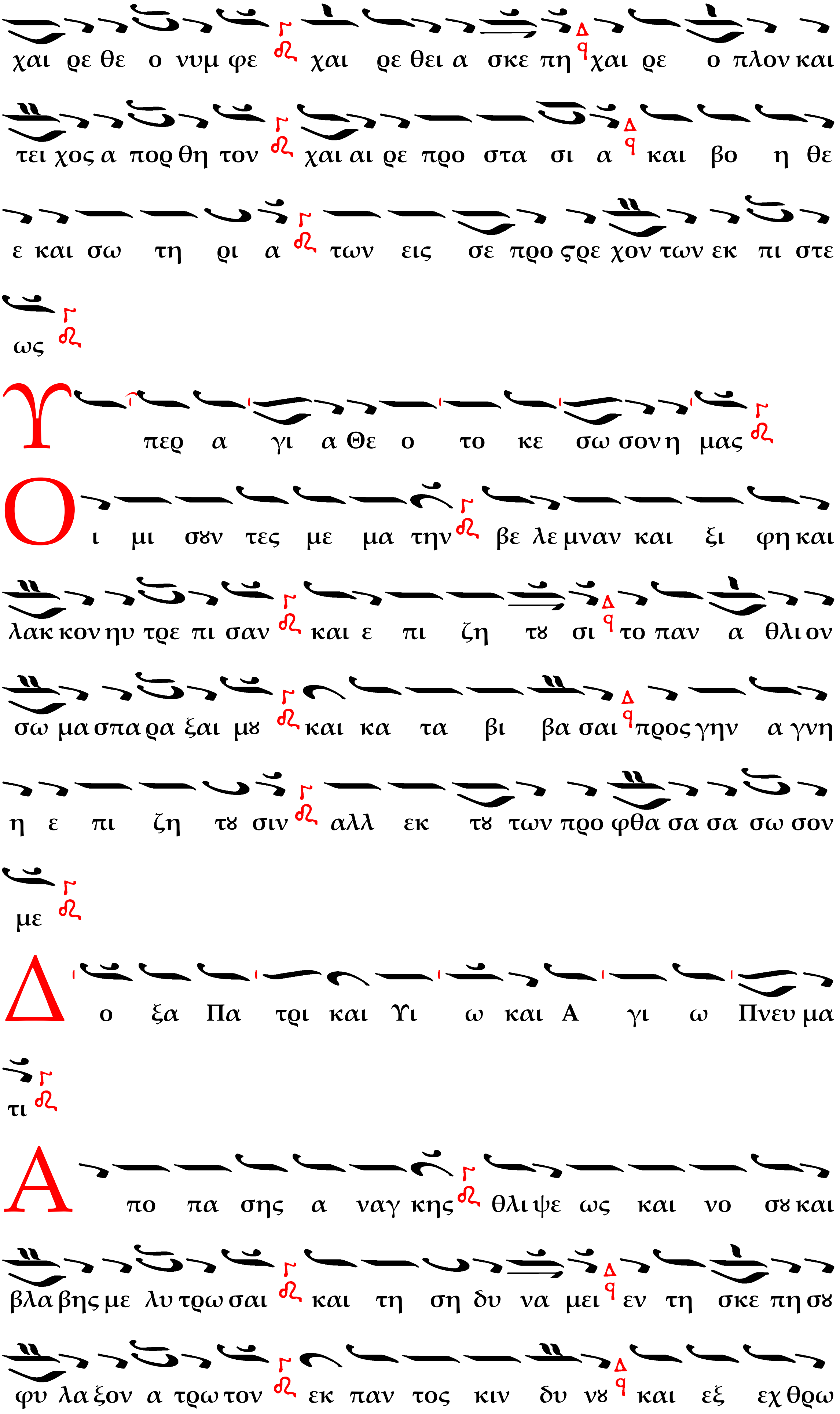
χαι ρε Θε ο νυμ φε χαι ρε Θει α σκε πη χαι ρε ο πλον και
τει χος α πορ θη τον χαι αι ρε προ στα σι α και βο η θε
ε και σω τη ρι α των εις σε προ ςρε χον των εκ πι στε
ως
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
Ο ι μι σϋν τες με μα την βε λε μναν και ξι φη και
λακ κον ηυ τρε πι σαν και ε πι ζη τϋ σι το παν α θλι ον
σω μα σπα ρα ξαι μϋ και κα τα βι βα σαι προς γην α γνη
η ε πι ζη τϋ σιν αλλ εκ τϋ των προ φθα σα σα σω σον
με
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι
Α πο πα σης α ναγ κης θλι ψε ως και νο σϋ και
βλα βης με λυ τρω σαι και τη ση δυ να μει εν τη σκε πη σϋ
φυ λα ξον α τρω τον εκ παν τος κιν δυ νϋ και εξ εχ θρω

ων των πο λε μȣν των και μι σȣν των με κο ρη πα νυ μνη
τε

Και νυν και α ει και εις τȣς αι ω νας των αι ω
νων α μην

Τι σοι δω ρον προ σα ξω της ευ χα ρι στι ας ανθ
ων περ α πη λαυ σα των σων δω ρη μα των και της σης α με
τρη τȣ χρη στο τη τος τοι γα ρȣν δο ξα ζω υ μνο λο γω
ω και με γα λυ νω σȣ την α φα τον προς με συμ πα θει
αν

Ὠδὴ ϛʹ. Ὁ εἱρμός.

Την δε ε ε η σιν εκ χε ω προς Κυ ρι ον και αυ
τω α πα γγε λω ω μȣ τας θλι ψεις ο τι κα κων η ψυ χη
μȣ ε πλη η σθη και η ζω η μȣ τω α δη προ σηγ γι σε
και δε ο μαι ως Ι ω νας εκ φθο ρας ο Θε ος με α να γα
γε

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Τ α νε ε ε φη των λυ πη ρων ε κα λυ ψαν την α

θλι αν μȣ ψυ χη ην και καρ δι αν και σκο τα σμον εμ ποι

ου σι μοι κο ο ρη αλλ η γεν νη σα σα φως το α προ σι τον

α πε λα σον ταυ τα μα κρα τη εμ πνευ σει της Θει ας πρε σβει ας

σȣ

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Π α ρα α α κλη σιν εν ταις θλι ψε σιν οι οι δα και των

νο σων ι α τρον σε γι νω σκω και παν τε λη συν τριμ

μον τȣ θα να α τȣ και πο τα μον της ζω ης α νε ξαν τλη τον

και παν των των εν συμ φο ραις τα χι νην και ο ξει αν αν τι

λη ψιν

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Ο υ κρυ υ υ πτω σȣ τον βυ θον τȣ ε λε ε ȣς και την

βρυ σιν των α πει ει ρων θαυ μα των και την πη γην την α

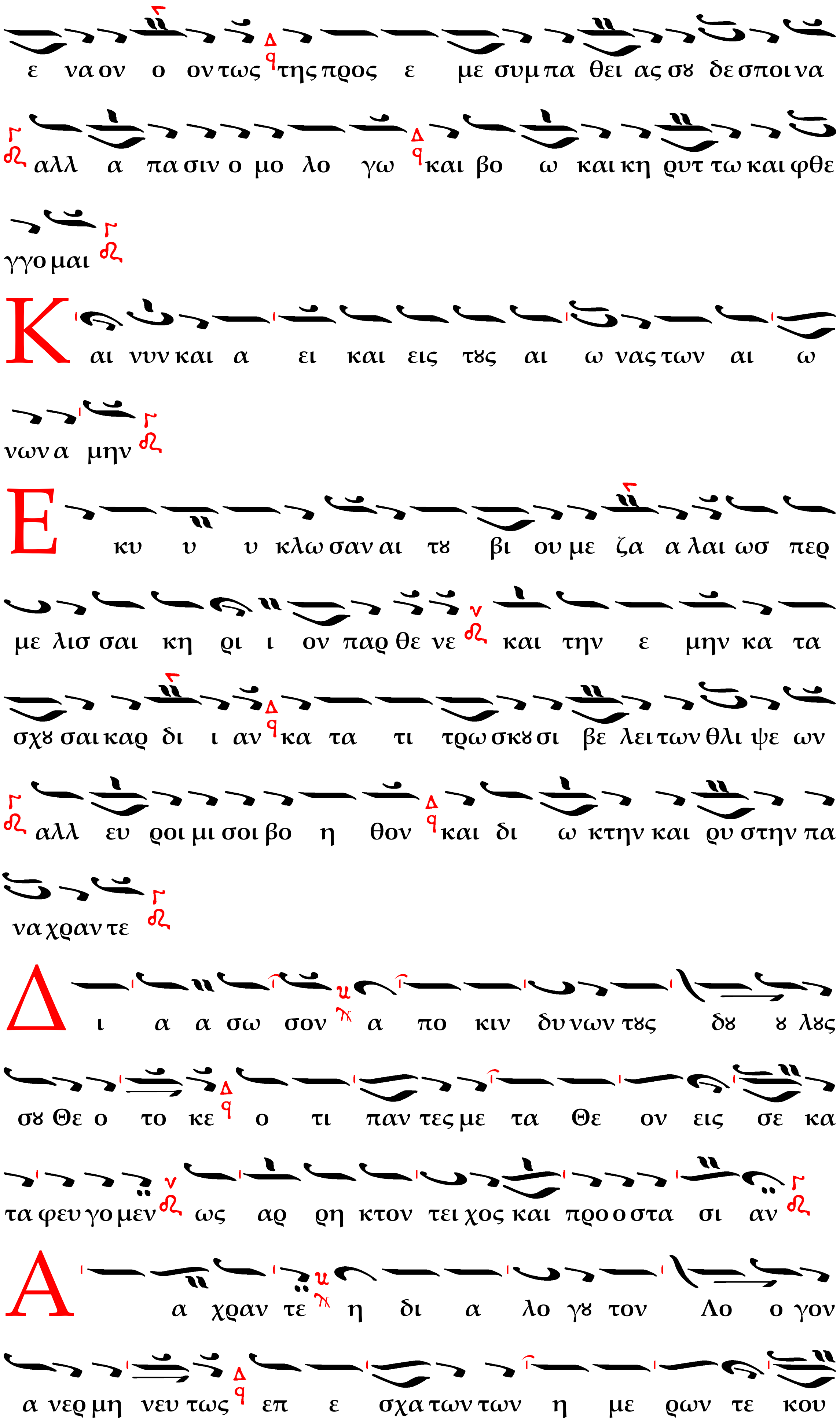
ε ναον ο οντως της προς ε με συμπα θει ας σȣ δεσποινα
αλλ α πασιν ο μο λο γω και βο ω και κη ρυτ τω και φθε
γγο μαι
Κ αι νυν και α ει και εις τȣς αι ω νας των αι ω
νων α μην
Ε κυ υ υ κλω σαν αι τȣ βι ου με ζα α λαι ωσ περ
με λισ σαι κη ρι ι ον παρ θε νε και την ε μην κα τα
σχȣ σαι καρ δι ι αν κα τα τι τρω σκȣ σι βε λει των θλι ψε ων
αλλ ευ ροι μι σοι βο η θον και δι ω κτην και ρυ στην πα
να χραν τε
Δ ι α α σω σον α πο κιν δυ νων τȣς δȣ ȣ λȣς
σȣ Θε ο το κε ο τι παν τες με τα Θε ον εις σε κα
τα φευ γο μεν ως αρ ρη κτον τει χος και προ ο στα σι αν
Α α χραν τε η δι α λο γȣ τον Λο ο γον
α νερ μη νευ τως επ ε σχα των των η με ρων τε κου

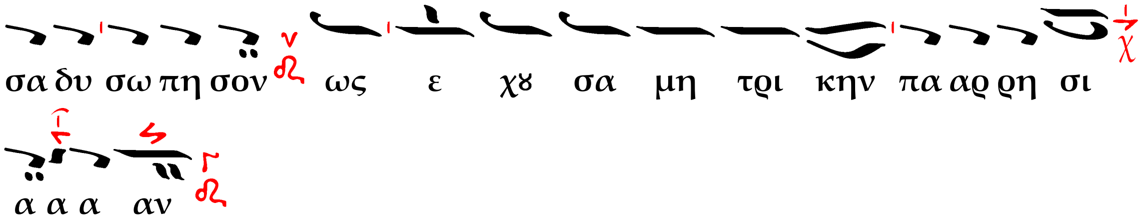

Εἶτα μνημονεύει ὁ ἱερεύς, δι᾽ οὓς ἡ παράκλησις γίνεται, καὶ ἡμεῖς μεθ᾽ ἑκάστην αἴτησιν ψάλλομεν τὸ Κύριε, ἐλέησον (γʹ).

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει (κώμῃ, νήσῳ) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας (ἢ μονῆς) ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, (ὀνόματα).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Κοντάκιον. Ἦχος βʹ. Αὐτόμελον.

Ἦχος Δι

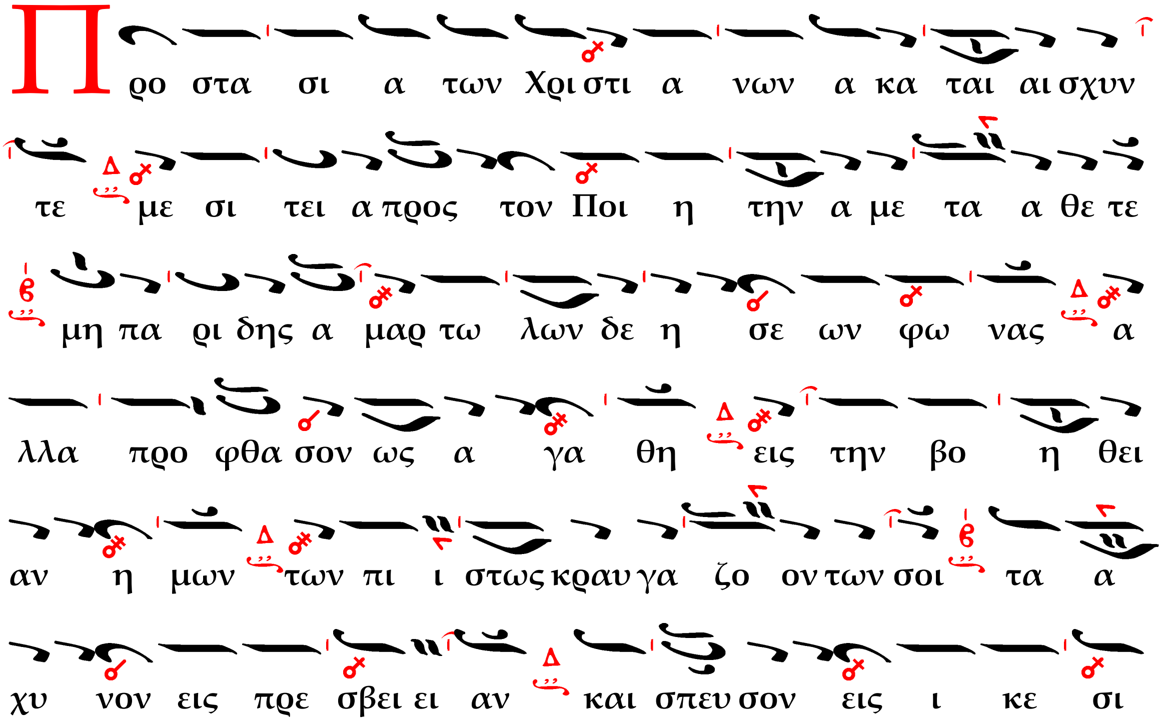

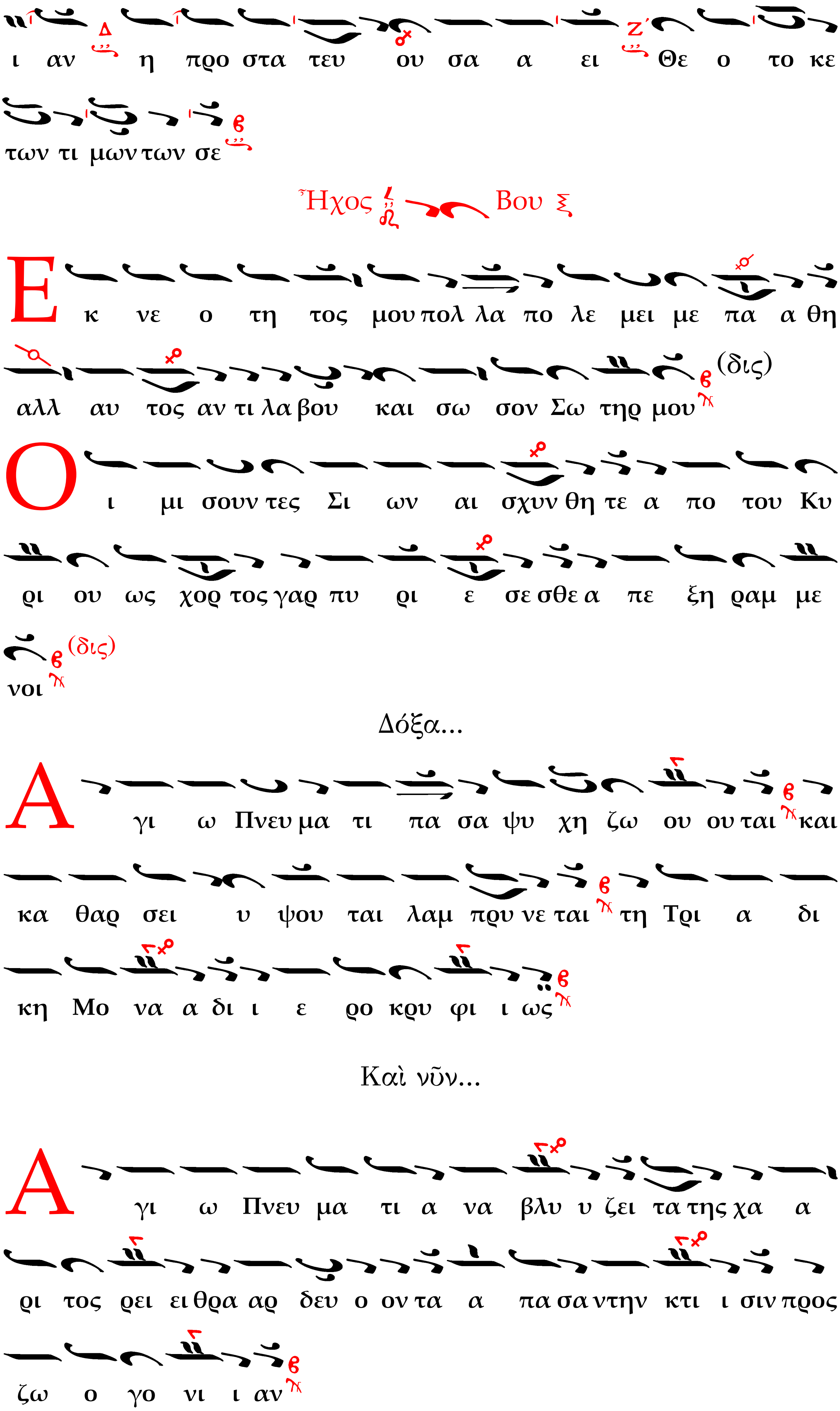
ι αν η προ στα τευ ου σα α ει Θε ο το κε
των τι μων των σε
Ἦχος Βου
Ε κ νε ο τη τος μου πολ λα πο λε μει με πα α θη
αλλ αυ τος αν τι λα βου και σω σον Σω τηρ μου (δις)
Ο ι μι σουν τες Σι ων αι σχυν θη τε α πο του Κυ
ρι ου ως χορ τος γαρ πυ ρι ε σε σθε α πε ξη ραμ με
νοι (δις)
Δόξα...
Α γι ω Πνευ μα τι πα σα ψυ χη ζω ου ου ται και
κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυ νε ται τη Τρι α δι
κη Μο να α δι ι ε ρο κρυ φι ι ως
Καὶ νῦν...
Α γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα της χα α
ρι τος ρει ει θρα αρ δευ ο ον τα α πα σαν την κτι ι σιν προς
ζω ο γο νι ι αν

Ἦχος Βου

Μνη σθη η σο μαι του ο νο μα το ος σου εν
πα ση γε νε α και γε νε α (δις)

Στίχ. Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Του ο νο μα το ος σȣ μνη σθη η η η η σο
μαι εν πα α α ση γε νε α και γε νε α α α α
α

ἢ ἕτερον εἰς ἦχον β΄.

Ἦχος Δι

Μνη σθη η σο μαι τȣ ο νο μα το ος σȣ εν
πα ση γε νε α και γε νε α (δις)

Στίχ. Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Του ο νο μα τος σȣ μνη σθη η σο μαι εν πα ση
γε νε α και γε νε α α α

Ὁ ἱερεύς· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.
Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον (ἐκ γ΄).
Ὁ ἱερεύς· Σοφία· ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ Πνεύματί σου.
Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου, τὸ Ἀνάγνωσμα. Πρόσχωμεν.
Ὁ χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεύς· (Λουκ. ι΄ 38-42, ια΄ 27-28).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά· Γυνὴ δέ τις ὀνόματι Μάρθα ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ τῇδε ἦν ἀδελφὴ καλουμένη Μαρία, ἣ καὶ παρακαθίσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ ἤκουε τὸν λόγον αὐτοῦ· ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι, ὅτι ἡ ἀδελφή μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; εἰπὲ οὖν αὐτῇ, ἵνα μοι συναντιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῇ· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά· ἑνὸς δέ ἐστι χρεία. Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἥτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ᾿ αὐτῆς. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε καὶ μαστοί, οὓς ἐθήλασας. Αὐτὸς δὲ εἶπε· Μενοῦν γε. Μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.
Ὁ χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ εἶτα·

Ἦχος Δι

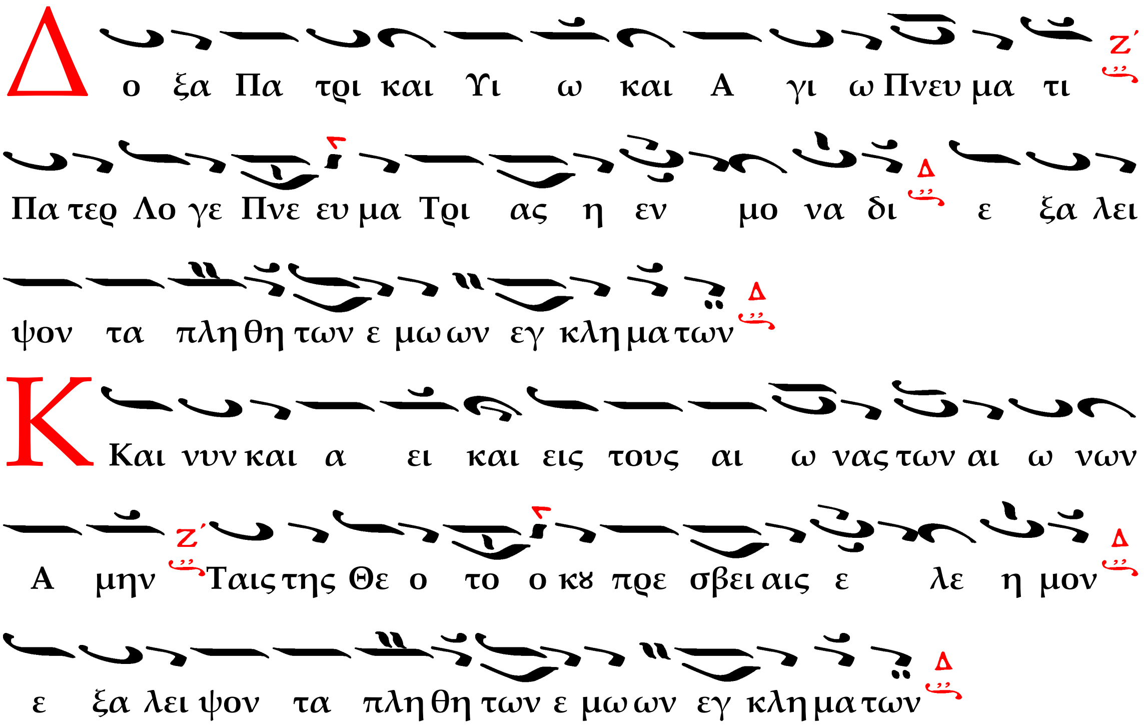

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ

πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

ε ξα λει ψον το α νο μη μα μ8

Ὅλην ἀποθέμενοι. Ἦχος Δι

Μη κα τα πι στευ σης με αν θρω πι νη προ ο στα σι α
Πα να γι α Δε σποι να αλ λα δε ξαι δε ε η σιν τ8
ι κε τ8 σ8 θλι ψις γα αρ ε χει με φε ε ρειν ου
δυ να μαι των δαι μο ο νων τα το ξευ μα τα σκε πην ου
κε κτη μαι ου δε π8 προ σφυ γω ο αθ λι ος παν το θεν
πο λε μ8 με νος και πα ρα μυ θι αν ουκ ε χω πλην σ8 Δεσ
ποι να τ8 κο σμ8 ελ πις και προ στα σι α των πι ςων
μη μ8 πα ρι δης την δε η σιν το συμ φε ρον ποι οι
η η σο ον

Ου δεις προ στρε χων ε πι σοι κα τη σχυ με νος
α πο σ8 εκ πο ρευ ε ται αγ νη Παρ θε νε Θε ε ο το
κε αλλ αι τει ται την χα ριν και λαμ βα νει το δω ρη
μα προς το συμ φε ρον της αι τη σε ε ω ως

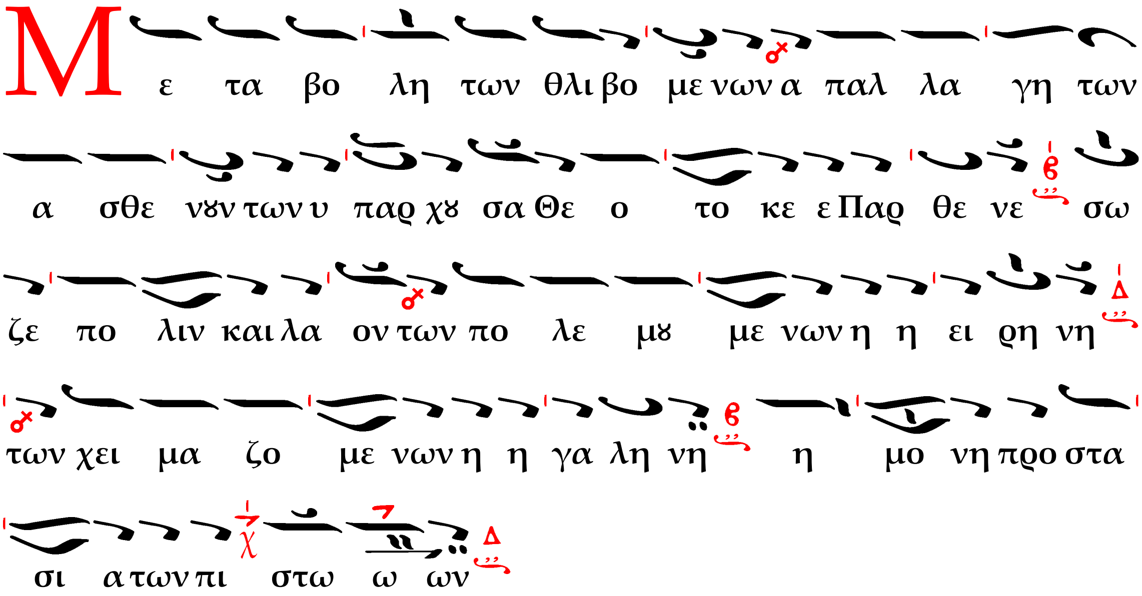

Ὁ ἱερεύς· Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς· ὕψωσον κέρας χριστιανῶν ὀρθοδόξων, καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια, πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων, ἐπουρανίων δυνάμεων Ἀσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· (τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, ἐφ' ὅσον δὲν ἐμνημονεύθη ἐν τοῖς ἄνω)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, (τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας, ἐὰν ἑορτάζηται) καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων· ἱκετεύομέν σε, μόνε πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Οἱ χοροὶ ἐναλλὰξ τό· Κύριε, ἐλέησον, τετράκις ἀνὰ τρίς.

Ὁ ἱερεύς· Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Εἶτα, ἀποπληροῦμεν τὰς λοιπὰς ᾠδὰς τοῦ Κανόνος.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ εἱρμός.

Ἦχος Νη

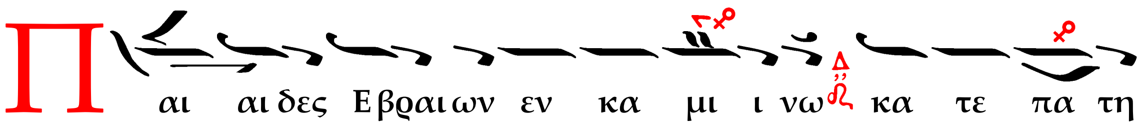

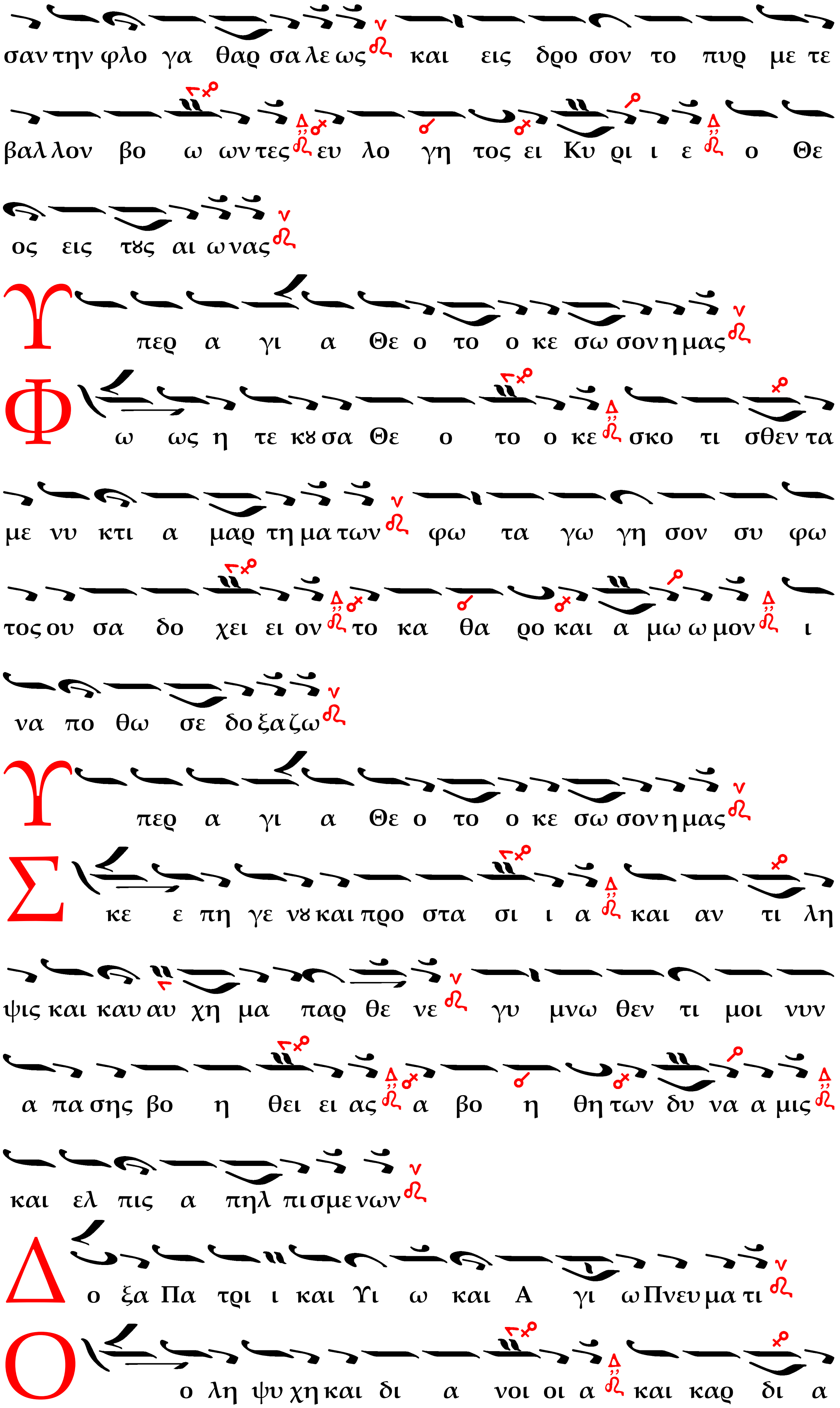
σαν την φλο γα θαρ σα λε ως και εις δρο σον το πυρ με τε
βαλ λον βο ω ων τες ευ λο γη τος ει Κυ ρι ι ε ο Θε
ος εις τȣς αι ω νας
Υ περ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας
Φ ω ως η τε κȣ σα Θε ο το ο κε σκο τι σθεν τα
με νυ κτι α μαρ τη μα των φω τα γω γη σον συ φω
τος ου σα δο χει ει ον το κα θα ρο και α μω ω μον ι
να πο θω σε δο ξα ζω
Υ περ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας
Σ κε ε πη γε νȣ και προ στα σι ι α και αν τι λη
ψις και καυ αυ χη μα παρ θε νε γυ μνω θεν τι μοι νυν
α πα σης βο η θει ει ας α βο η θη των δυ να α μις
και ελ πις α πηλ πι σμε νων
Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
Ο ο λη ψυ χη και δι α νοι οι α και καρ δι α

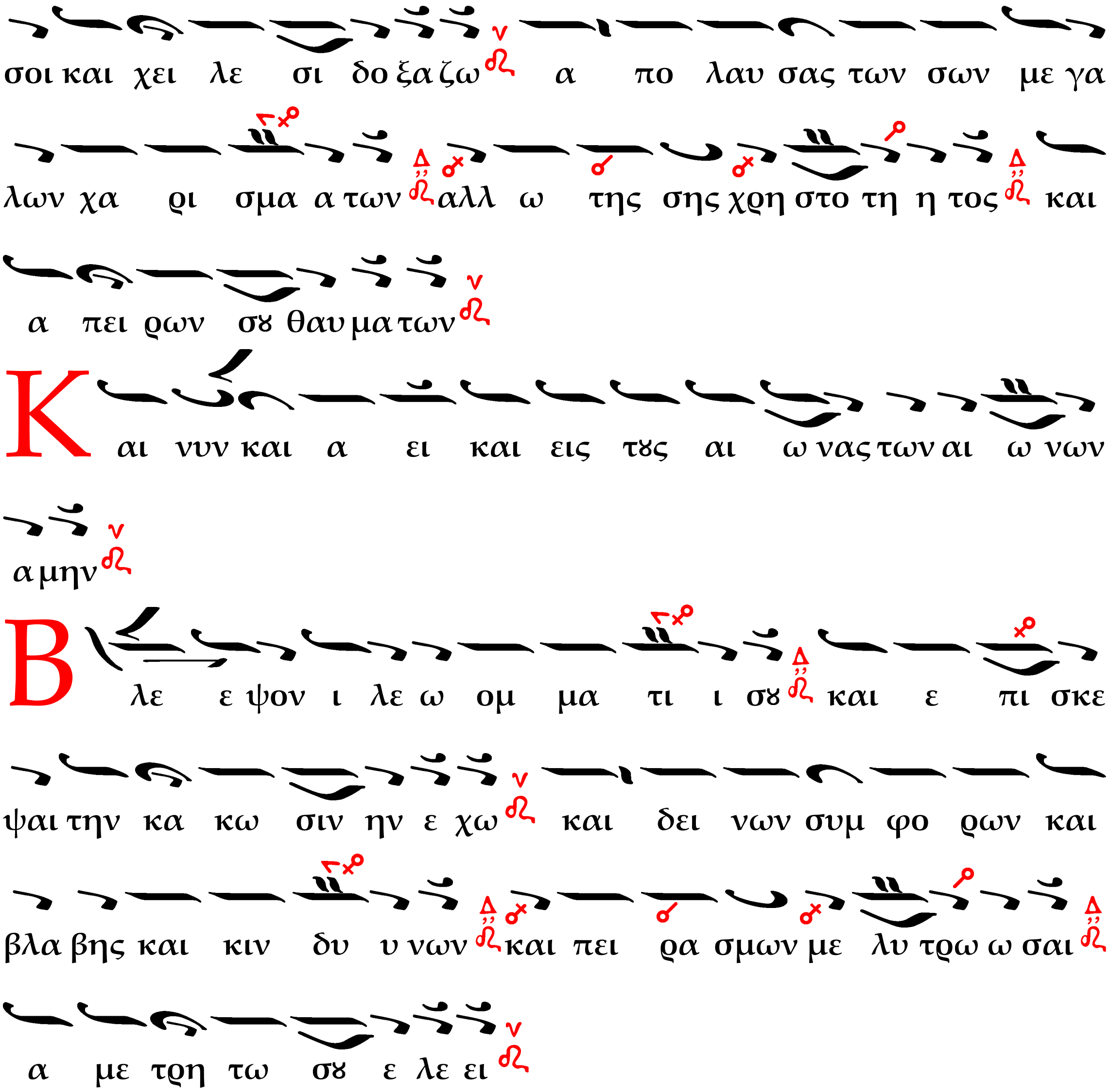

Ὠδὴ η΄. Ὁ εἱρμός.

Ἦχος Νη

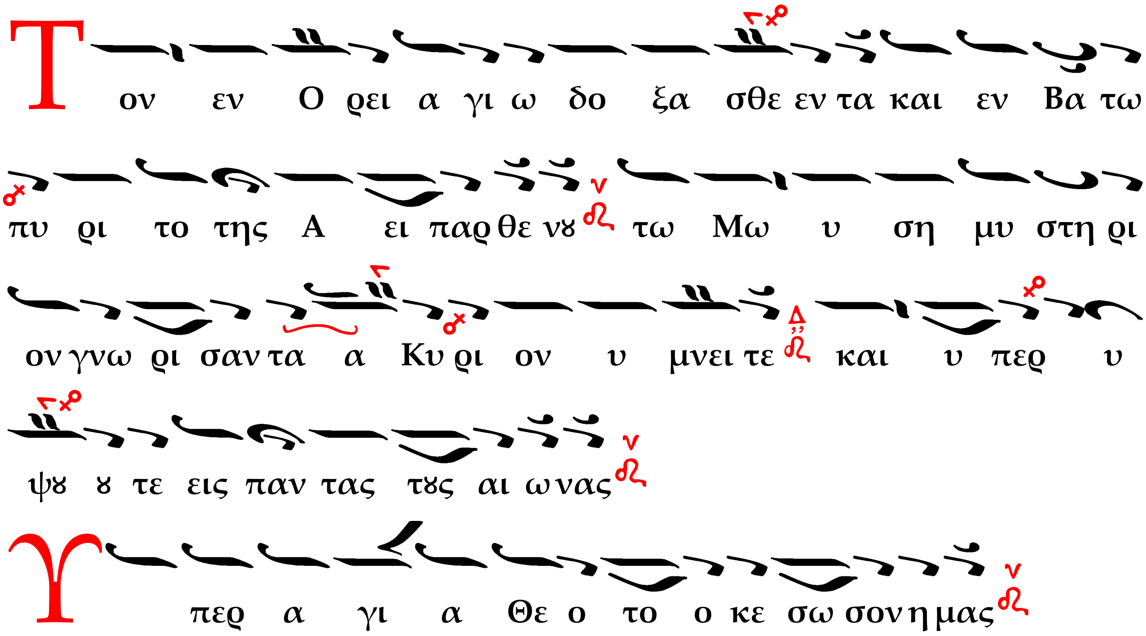

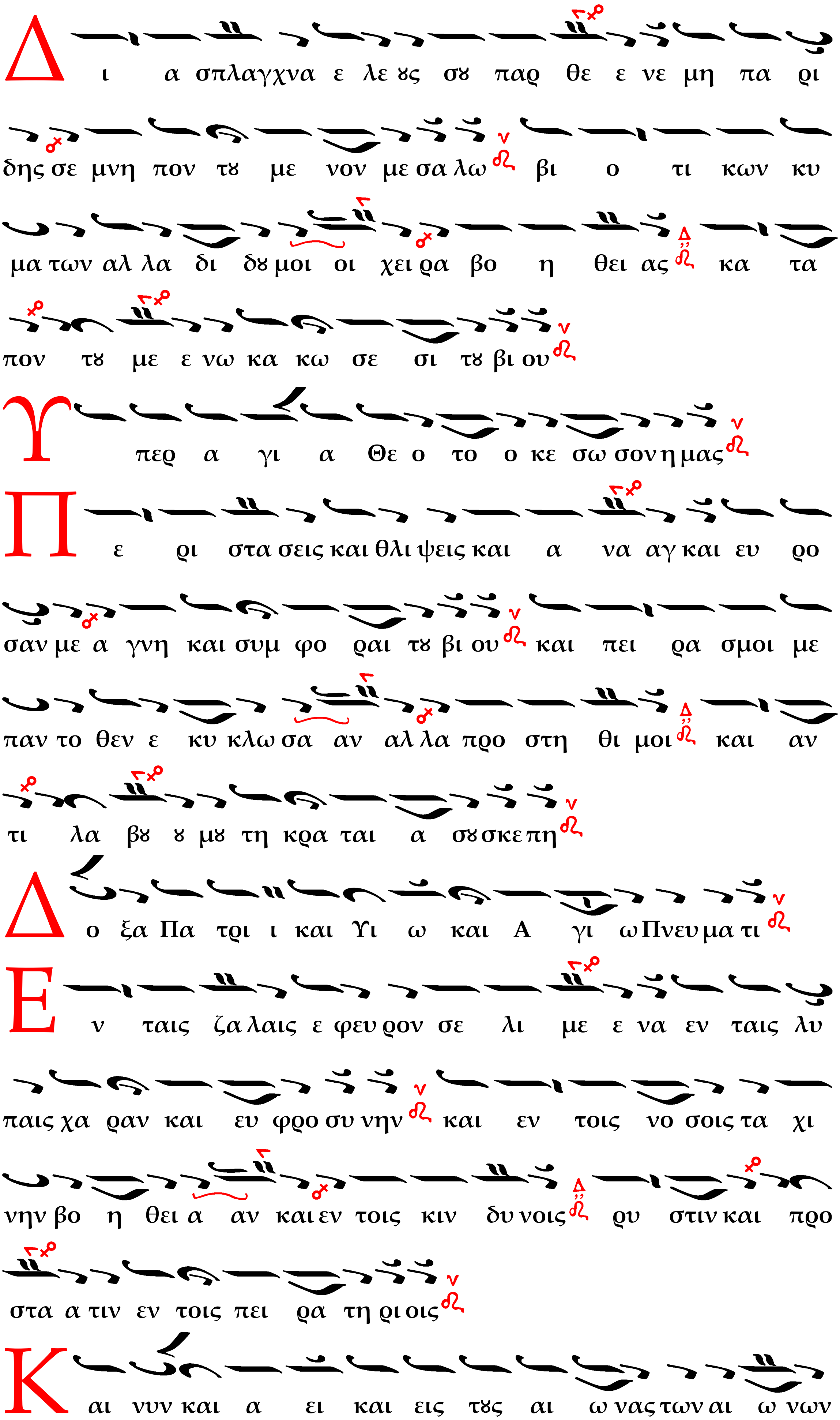
Δ ι α σπλαγχνα ε λε ȣς σȣ παρ θε ε νε μη πα ρι
δης σε μνη πον τȣ με νον με σα λω βι ο τι κων κυ
μα των αλ λα δι δȣ μοι οι χει ρα βο η θει ας κα τα
πον τȣ με ε νω κα κω σε οι τȣ βι ου
Υ περ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας
Π ε ρι στα σεις και θλι ψεις και α να αγ και ευ ρο
σαν με α γνη και συμ φο ραι τȣ βι ου και πει ρα σμοι με
παν το θεν ε κυ κλω σα αν αλ λα προ στη θι μοι και αν
τι λα βȣ ȣ μȣ τη κρα ται α σȣ σκε πη
Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
Ε ν ταις ζα λαις ε φευ ρον σε λι με ε να εν ταις λυ
παις χα ραν και ευ φρο συ νην και εν τοις νο σοις τα χι
νην βο η θει α αν και εν τοις κιν δυ νοις ρυ στιν και προ
στα α τιν εν τοις πει ρα τη ρι οις
Κ αι νυν και α ει και εις τȣς αι ω νας των αι ω νων

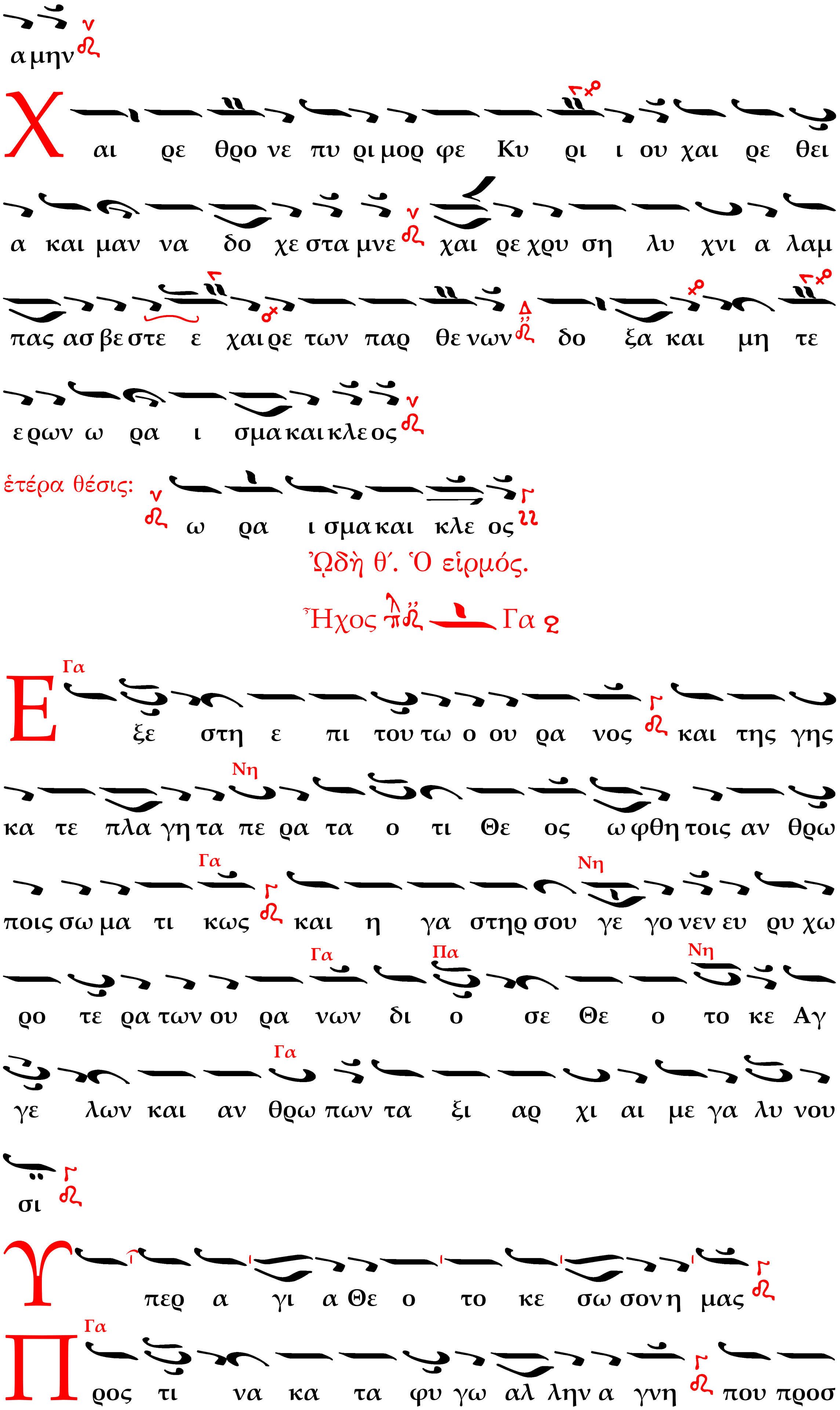
α μην
Χ αι ρε θρο νε πυ ρι μορ φε Κυ ρι ι ου χαι ρε θει
α και μαν να δο χε στα μνε χαι ρε χρυ ση λυ χνι α λαμ
πας ασ βε στε ε χαι ρε των παρ θε νων δο ξα και μη τε
ε ρων ω ρα ι σμα και κλε ος
ἑτέρα θέσις:
ω ρα ι σμα και κλε ος
Ὠδὴ θ΄. Ὁ εἱρμός.
Ἦχος πλ. Γα
Ε ξε στη ε πι του τω ο ου ρα νος και της γης
κα τε πλα γη τα πε ρα τα ο τι Θε ος ω φθη τοις αν θρω
ποις σω μα τι κως και η γα στηρ σου γε γο νεν ευ ρυ χω
ρο τε ρα των ου ρα νων δι ο σε Θε ο το κε Αγ
γε λων και αν θρω πων τα ξι αρ χι αι με γα λυ νου
σι
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
Π ρος τι να κα τα φυ γω αλ λην α γνη που προσ

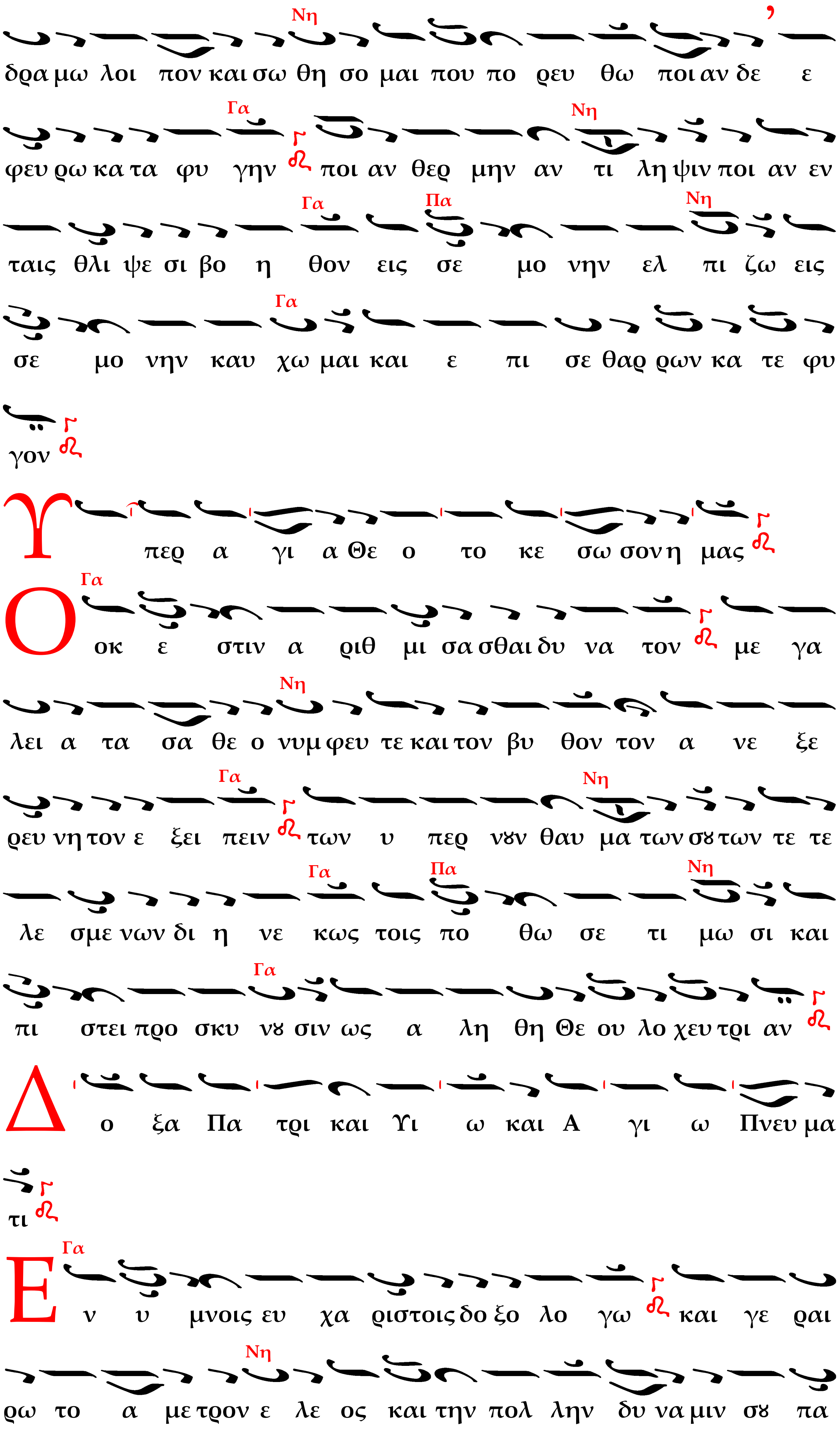
δρα μω λοι πον και σω θη σο μαι που πο ρευ θω ποι αν δε ε
φευ ρω κα τα φυ γην ποι αν θερ μην αν τι λη ψιν ποι αν εν
ταις θλι ψε σι βο η θον εις σε μο νην ελ πι ζω εις
σε μο νην καυ χω μαι και ε πι σε θαρ ρων κα τε φυ
γον
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
Ο οκ ε στιν α ριθ μι σα σθαι δυ να τον με γα
λει α τα σα θε ο νυμ φευ τε και τον βυ θον τον α νε ξε
ρευ νη τον ε ξει πειν των υ περ νȣν θαυ μα των σȣ των τε τε
λε σμε νων δι η νε κως τοις πο θω σε τι μω σι και
πι στει προ σκυ νȣ σιν ως α λη θη Θε ου λο χευ τρι αν
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι
Ε ν υ μνοις ευ χα ριστοις δο ξο λο γω και γε ραι
ρω το α με τρον ε λε ος και την πολ λην δυ να μιν σȣ πα

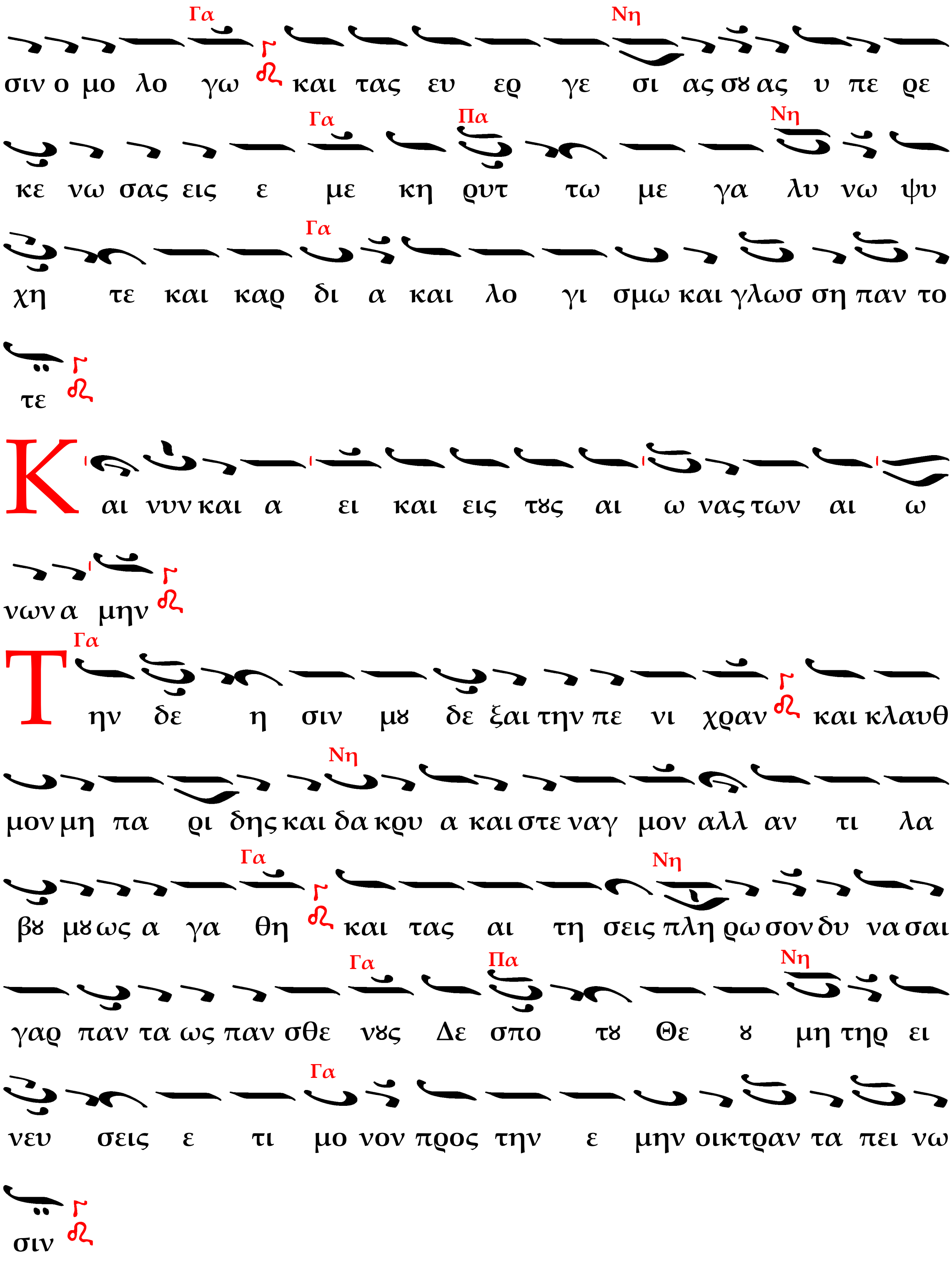
σιν ο μο λο γω και τας ευ ερ γε σι ας σȣ ας υ πε ρε
κε νω σας εις ε με κη ρυτ τω με γα λυ νω ψυ
χη τε και καρ δι α και λο γι σμω και γλωσ ση παν το
τε
Κ αι νυν και α ει και εις τȣς αι ω νας των αι ω
νων α μην
Τ ην δε η σιν μȣ δε ξαι την πε νι χραν και κλαυθ
μον μη πα ρι δης και δα κρυ α και στε ναγ μον αλλ αν τι λα
βȣ μȣ ως α γα θη και τας αι τη σεις πλη ρω σον δυ να σαι
γαρ παν τα ως παν σθε νȣς Δε σπο τȣ Θε ȣ μη τηρ ει
νευ σεις ε τι μο νον προς την ε μην οικτραν τα πει νω
σιν

Καὶ εὐθύς, τό·

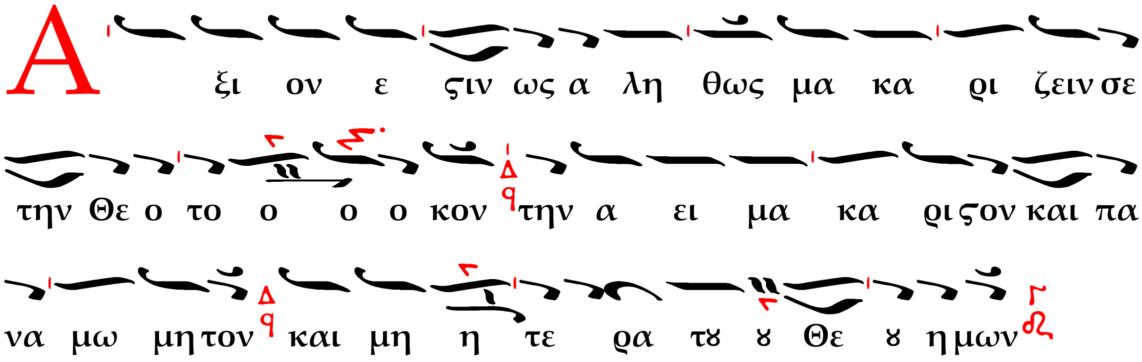
Α ξι ον ε ςιν ως α λη θως μα κα ρι ζειν σε
την Θε ο το ο ο ο κον την α ει μα κα ρι ςον και πα
να μω μη τον και μη η τε ρα τȣ ȣ Θε ȣ η μων

Τ ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρȣ βιμ και εν δο
ξο τε ε ρα α αν α συ γκρι ι τως των Σε ρα
φιμ την α δι α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε
κȣ ȣ σαν την ον τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ νο
μεν

Καὶ θυμιᾷ ὁ Ἱερεὺς τὸ θυσιαστήριον καὶ τὸν ναόν, ἢ τὸν οἶκον ὅπου ψάλλεται ἡ Παράκλησις· καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια.

Τ ην υ ψη λο τε ρα αν των ου ρα νων και κα θα
ρο τε ραν λα μπη δο ο νων η λι α κων τη ην λυ τρω σα
με νην η μα ας εκ της κα τα ρας την Δε σποι ναν τȣ κο
σμȣ υμ νοις τι μη σω μεν

Α πο των πολ λω ων μȣ α μαρ τι ων α σθε νει
το σω ω μα α σθε νει μȣ και η ψυ χη προς σε κα τα
φε ευ γω την Κε χα ρι τω με ε νην ελ πις α πηλ πι
σμε ε νων συ υ μοι βο η θη σον

Δ ε σποι να και Μη τη ηρ τȣ Λυ τρω τȣ δε ξαι πα

ρα κλη σεις α να ξι ι ων σων ι κε των ι ι να με σι

τευ σης προς το ον εκ σȣ τε χθε ντα ω Δε σποι να τȣ κο

σμȣ γε νου με σι τρι α

Ψ αλ λο μεν προ θυ υ μως σοι την ω δην νυν τη πα

νυμ νη η τω Θε ο το κω χαρ μο νι κως με τα τȣ Προ

δρο ο μȣ και παν των των Α γι ι ων δυ σω πει Θε

ο το ο κε τȣ οι κτει ρη η σαι η μας

Α λα λα τα χει λη των α σε βων των μη προ σκυ

νȣν των την ει κο ο να σȣ την σε πτην τη ην ι στο ρη

θει σαν υ πο ο τȣ Α πο στο λȣ Λȣ κα ι ε ρω τα

τȣ την Ο δη γη τρι αν

Τὸ Μεγαλυνάριον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ. Εἶτα·

Π α σαι των Α γγε ε λων αι ςρα τι αι Προ δρο με

Κυ υ ρι ι ȣ Α πο στο ο λων η δω δε κας οι

Α γι οι Πα αν τες με τα της Θε ο το ο κȣ ποι η

σα τε πρε σβει ει αν εις το σω θη η ναι η μα α α ας

Ὁ ἀναγνώστης·

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Οἱ ψάλται τὰ τροπάρια ταῦτα.

Ἦχος Δι

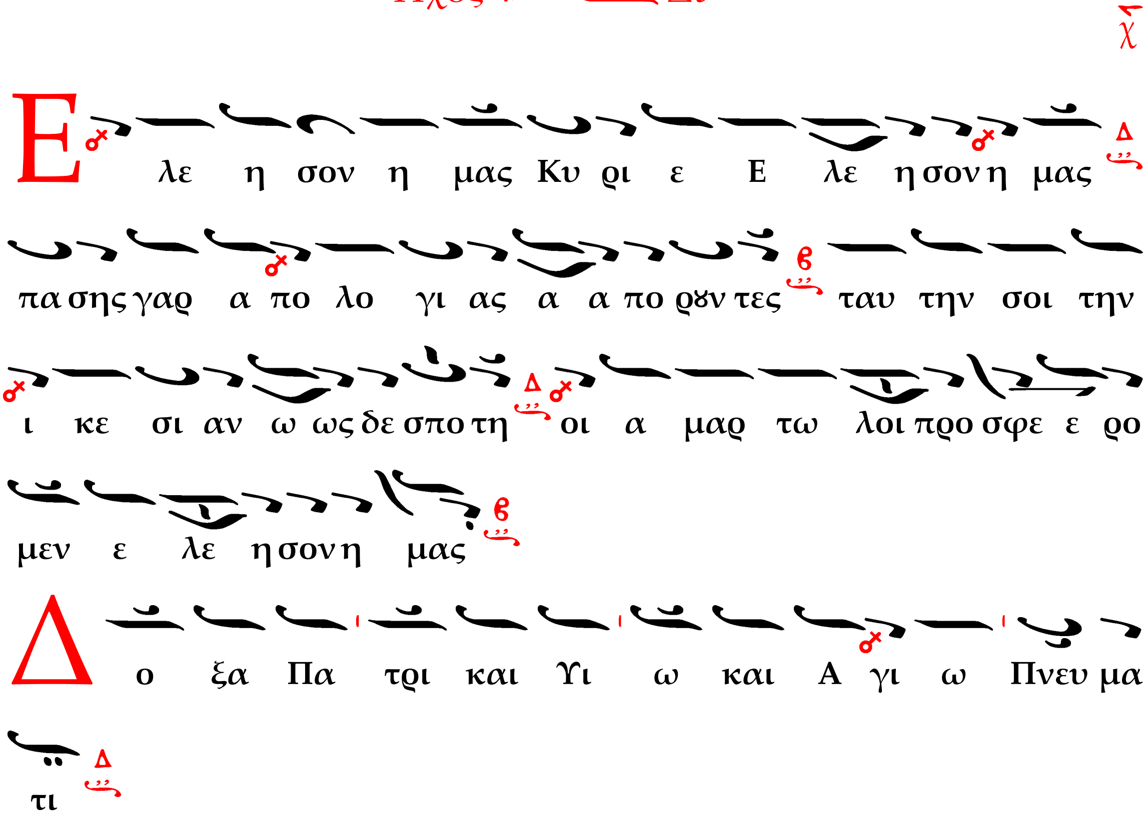

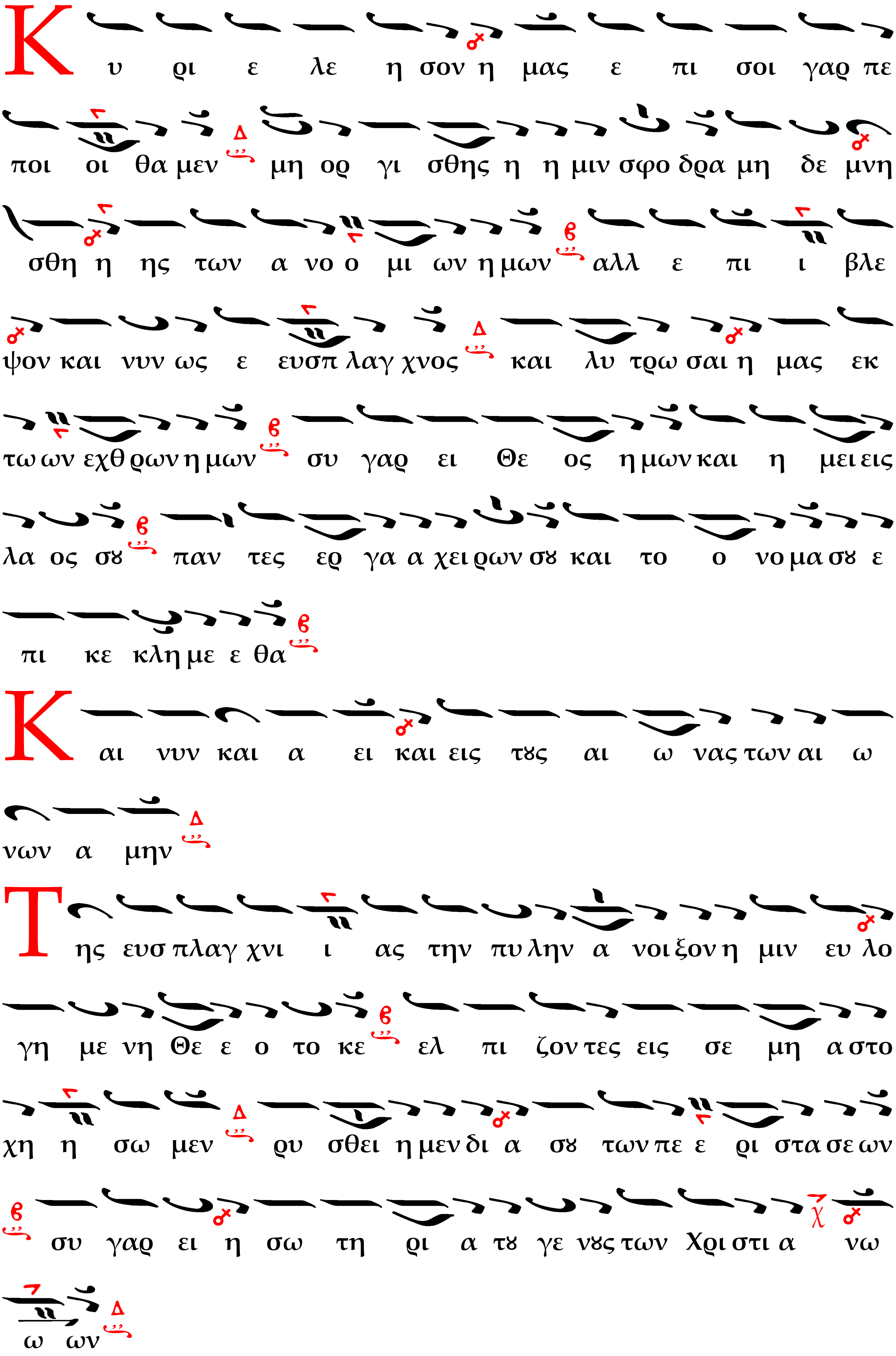

Ἦχος πλ. β΄.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοι τὴν ἱκεσίαν ὡς Δεσπότῃ, οἱ ἁμαρτωλοὶ

προσφέρομεν· ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποίθαμεν. Μὴ ὀργισθῇς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῇς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· ἀλλ᾽ ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὔσπλαγχνος, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαός σου· πάντες ἔργα χειρῶν σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε· ἐλπίζοντες εἰς σέ, μὴ ἀστοχήσαιμεν· ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Κατὰ τὴν περίοδον τῶν Παρακλήσεων τοῦ 15-Αὐγούστου, ἀντὶ τῶν ἀνωτέρω Τροπαρίων, ψάλλονται·

Τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου (τῆς ἡμέρας) καὶ τὸ Θεοτοκίον τοῦ αὐτοῦ ἤχου.

Εἶτα μνημονεύει ὁ ἱερεύς, δι᾽ οὓς ἡ παράκλησις γίνεται, καὶ ἡμεῖς μεθ᾽ ἑκάστην αἴτησιν ψάλλομεν τὸ Κύριε, ἐλέησον (γ´).

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει (κώμῃ, νήσῳ) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας (ἢ μονῆς) ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, (ὀνόματα).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν (ἢ Μονὴν) καὶ τὴν πόλιν (ἢ κώμην, ἢ χώραν, ἢ νῆσον) ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ ὀργῆς, λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου, καὶ αἰφνιδίου θανάτου· ὑπὲρ τοῦ ἵλεων, εὐμενῆ, καὶ εὐδιάλλακτον, γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλάνθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον, τὴν καθ᾽ ἡμῶν κινουμένην· καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ἔτι δεόμεθα, ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν

περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακράν· καὶ ἵλεως, ἵλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ἐλεήμων γὰρ καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς ποιεῖ ἀμέσως τὴν Ἀπόλυσιν.

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.

[Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν] Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· (τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης· τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Τῶν Χριστιανῶν ἀσπαζομένων τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, ψάλλονται τὰ παρόντα Τροπάρια.

Ἦχος Δι

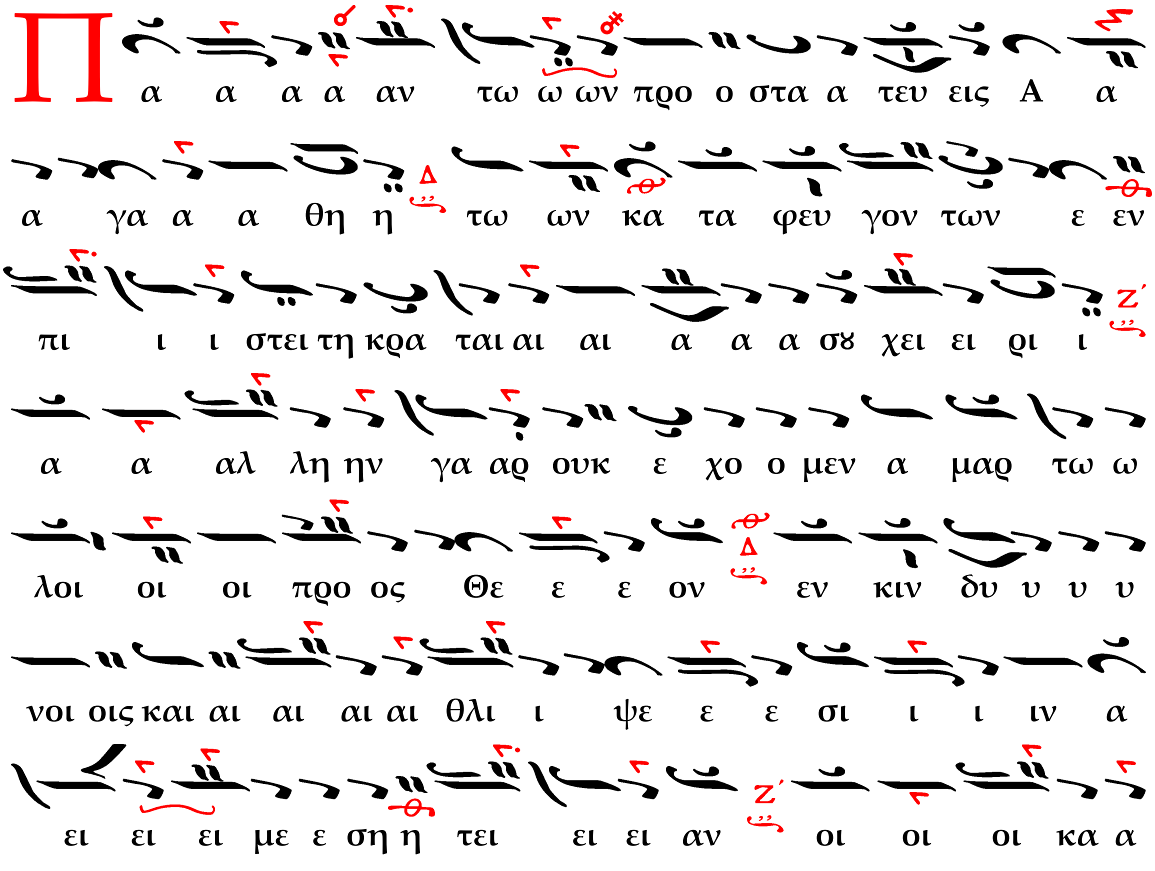

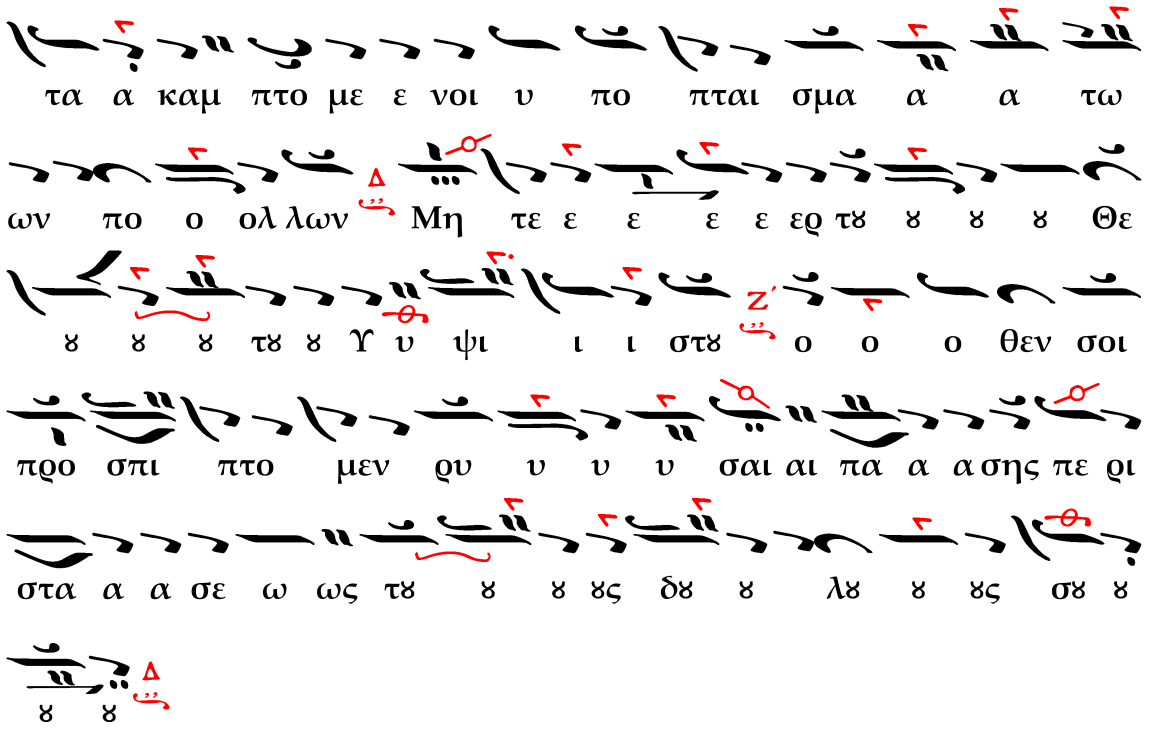

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Πάντων, προστατεύεις Ἀγαθή, τῶν καταφευγόντων ἐν πίστει, τῇ κραταιᾷ σου χειρί· ἄλλην γὰρ οὐκ ἔχομεν, ἁμαρτωλοὶ πρὸς Θεόν, ἐν κινδύνοις καὶ θλίψεσιν, ἀεὶ μεσιτείαν, οἱ κατακαμπτό-μενοι, ὑπὸ πταισμάτων πολλῶν. Μῆτερ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου· ὅθεν σοι προσπίπτομεν· Ῥῦσαι, πάσης περιστάσεως τοὺς δού-λους σου.

Ὅμοιον.

Πάντων, θλιβομένων ἡ χαρά, καὶ ἀδικουμένων προστάτις, καὶ πενομένων τροφή, ξένων τε παράκλησις, καὶ βακτηρία τυφλῶν, ἀσθενούντων ἐπίσκεψις, καταπονουμένων, σκέπη καὶ ἀντίληψις, καὶ ὀρφανῶν βοηθός, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, σὺ ὑπάρχεις· Ἄχραντε, σπεῦσον δυσωποῦμεν, ῥύσασθαι τοὺς δούλους σου.

Ἦχος πλ. δ΄.

Δέσποινα, πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Ἦχος β΄.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ· φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Κατὰ τὴν περίοδον τοῦ 15-Αὐγούστου εἴθισται νὰ ψάλλωνται, ἀντὶ τῶν ἀνωτέρω Θεοτοκίων, τὰ ἑξῆς Ἐξαποστειλάρια.

Ἐξαποστειλάρια τῶν Παρακλήσεων, ἀναλυτικῶς, ὡς ψάλλονται παρ᾽ Ἰωάννου Ἀρβανίτου.

Ἦχος Γα

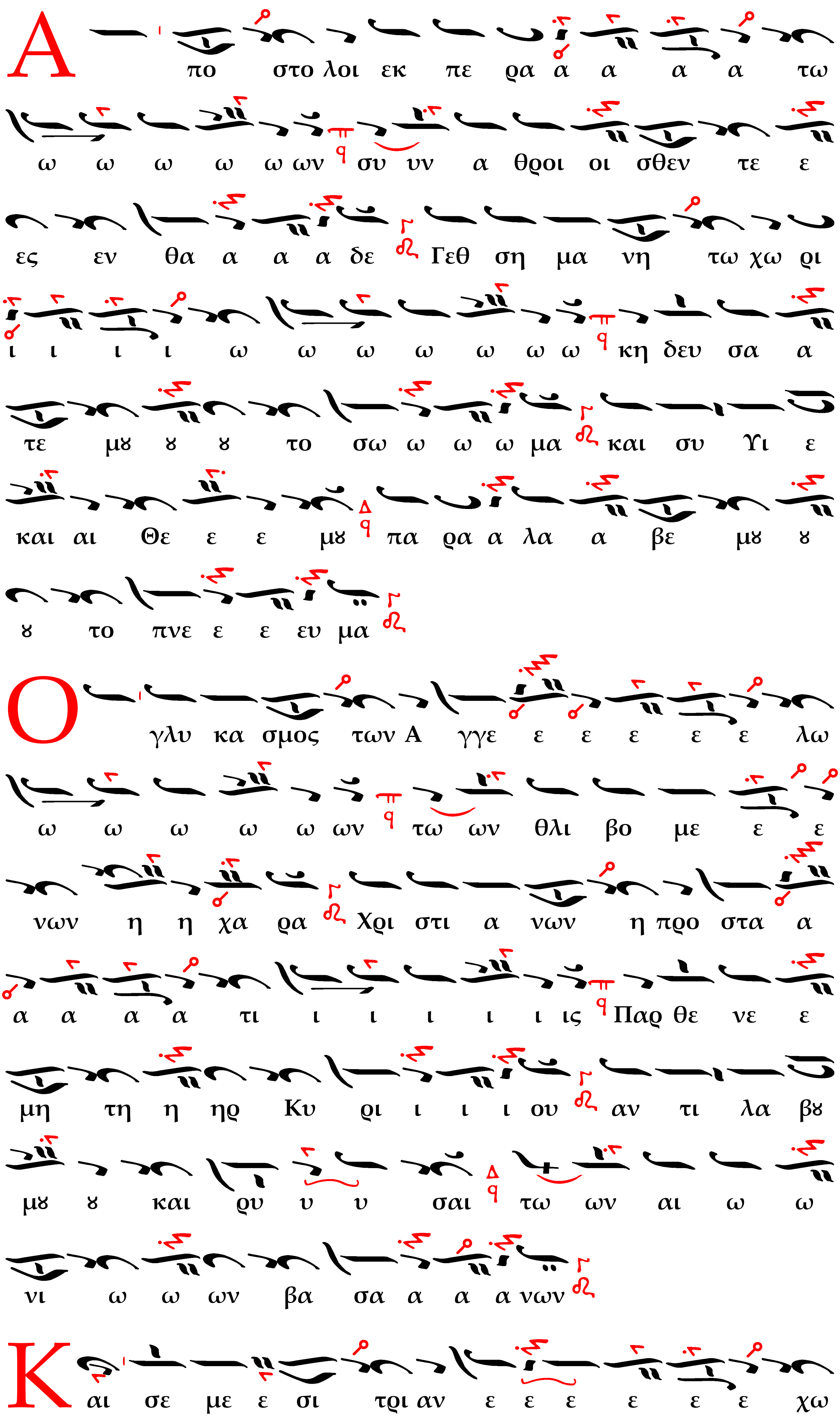
Α πο στο λοι εκ πε ρα α α α α τω
ω ω ω ω ω ων συ υν α θροι οι σθεν τε ε
ες εν θα α α α δε Γεθ ση μα νη τω χω ρι
ι ι ι ι ω ω ω ω ω ω ω κη δευ σα α
τε μȣ ȣ ȣ το σω ω ω ω μα και συ Υι ε
και αι Θε ε ε μȣ πα ρα α λα α βε μȣ ȣ
ȣ το πνε ε ε ευ μα
Ο γλυ κα σμος των Α γγε ε ε ε ε ε λω
ω ω ω ω ω ων τω ων θλι βο με ε ε
νων η η χα ρα Χρι στι α νων η προ στα α
α α α α τι ι ι ι ι ι ις Παρ θε νε ε
μη τη η ηρ Κυ ρι ι ι ι ου αν τι λα βȣ
μȣ ȣ και ρυ υ υ σαι τω ων αι ω ω
νι ω ω ων βα σα α α α νων
Και σε με ε σι τρι αν ε ε ε ε ε ε χω

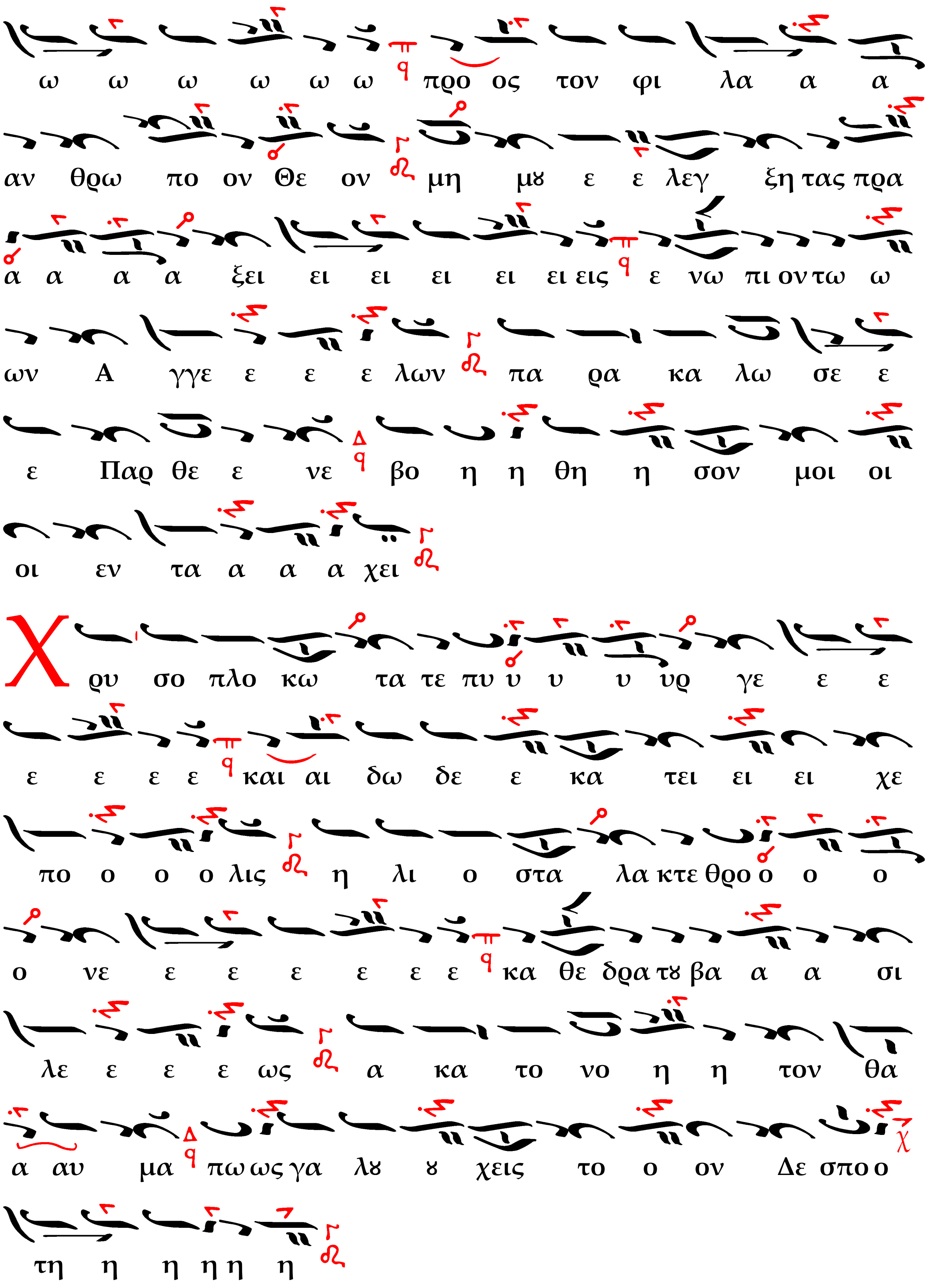

Ὁ ἱερεύς· Δι᾽ εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.